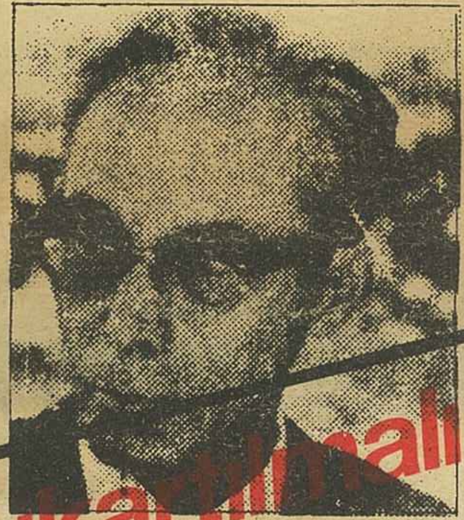

400 kuruş 14 ŞUBAT 1978 28

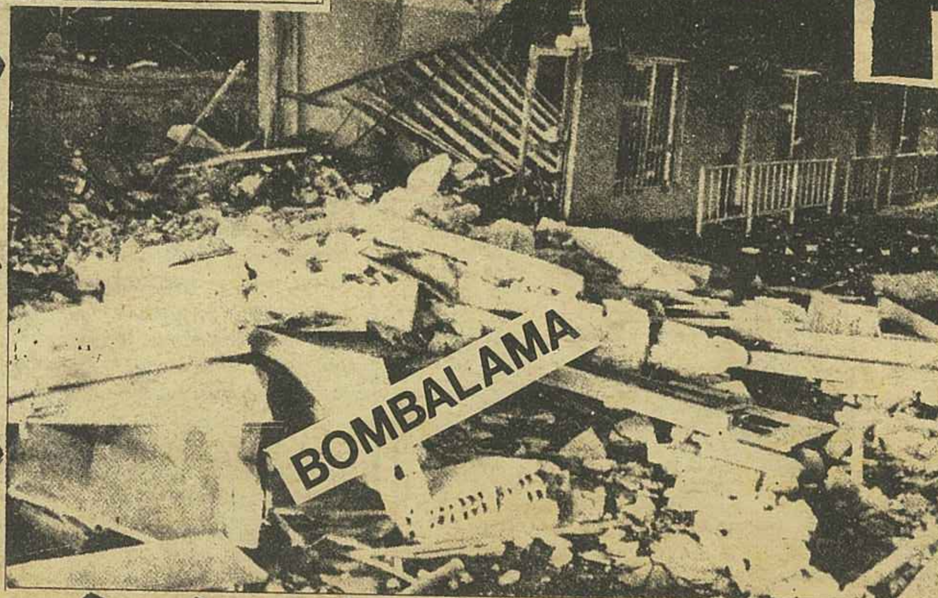

Kontr-Gerilla açığa çıkartılmalı, hesap sorulmalıdır !

BASINA AÇIKLAMA

"Üç Dünya Teorişi" ile ilgili konferans için 20.12.1977 tarihli dilekçe ile tertip komitesi adına bir kişi valiliğe başvurdu. 171 sayılı yasaya göre valiliğe yapılan bildirim toplantının yapılması için yeterli olduğu halde dilekçe valilik tarafından 1. Şubeye gönderildi. Dilekçeyi 1. Şubeye getiren arkadaş polisler tarafından dövülerek 8 saat süreyle nezarete atıldı. Ve izin verilmedi. 23.12.1977 tarihli dilekçe ile ikinci kez başvuruldu. 1. Şubeye giden başka bir arkadaş dövülerek hakarete uğradı. Ve nüfus cüzdan suretlerindeki, mühürlerin silik olduğu gerekçesiyle izin verilmedi. Ancak tertip komitesinin direnmesiyle bu belgeleri kabul etmek zorunda kaldılar.

Daha sonra polisler bu adresleri araştırmaya giriştiler. Üyelerden birisinin oturduğu mahalleye giderek, mahallede birine arkadaşın fotoğrafını göstererek" bu katildir aranıyor, tanıyormusunuz" o şahıs korkusundan "tanımıyorum" demesi üzerine mahalle muhtarına arkadaşın o evde oturmadığına dair bir belgeyi zorla imzalatarak, arkadaşın evine bile uğramadan çekip gitmişler.

Diğer üyenin evine giden polisler arkadaşın o evde oturduğunu öğrendikten sonra arkadaşın evin reisi olmadığı ve bu yüzden evin adresini veremiyece ğini söylemişler.

27.12.1977 tarihli Valilik imzasıyla verilen cevapta, "dilekçede belirttiğiniz adreslerde oturmadığınız, yapılan tahkikattan anlaşılmıştır...... dilekçeniz geçersiz sayılmıştır"

Oysa dilekçede gösterilen adresler doğrudur. Yine 171 sayılı yasaya göre toplantının yapıldığı yerde birisinin oturması yeterlidir.

Bütün bunlar öteden beri Adana ve Türkiye halkı üzerinde uygulanan ve giderek artan faşist baskıların bir parçasıdır. Toplantı ve yürüyüş hakkını kısıtlayan bu uygulamaları ve halkımız üzerindeki tüm faşist baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

YENİ HABER-İŞ SENDİKASI ADANA ŞUBE BAŞKANI BEKİR BAHÇECİ

ADANA YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ BAŞKANI MAHMUT ÇELİK

ŞAKİR KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA YILMAZ CEYHAN

DUMLUPINAR MAHALLESİ HALK KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI ADINA BİNALİ YELKEN

İSMET PAŞA HALK KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN

MEYDAN KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN SAMİ METİN

İ.M.O. ADANA ŞUBESİ ADINA A. BAKIR

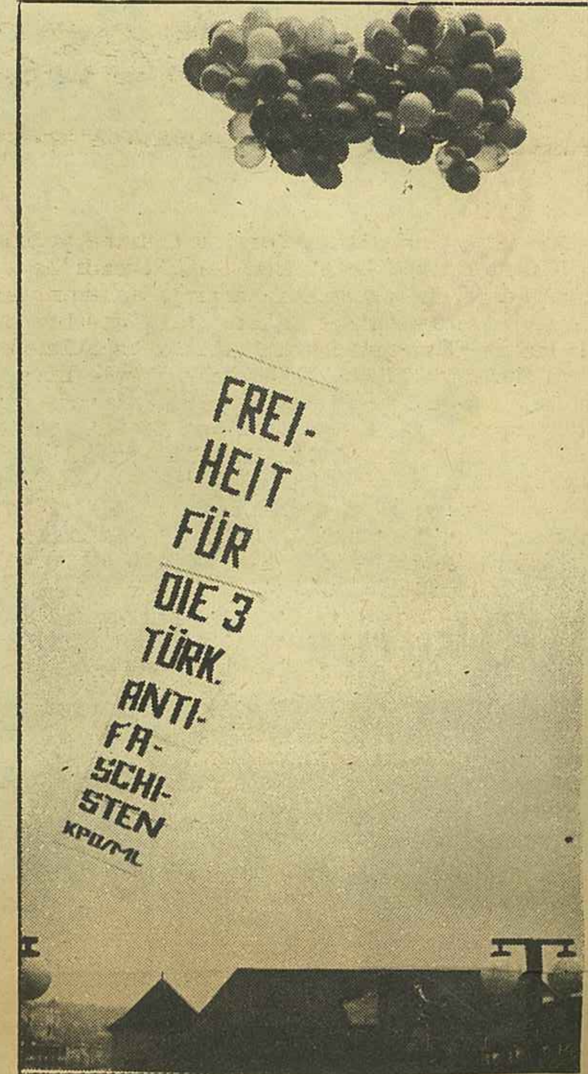
ADANA TEKSİF YEŞİLOBA ŞUBESİ ADINA BAŞKAN

KÜPRÜLÜ MAHALLESİ GÜZELLEŞTİRME VE KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA BAŞKAN

Bir süreden beri Stutgart Stammheim cezaevinde tutuklu bulunan üç Türkiyeli halen serbest bırakılmadılar. Bilindiği gibi Türkiyeli devrimci ve yurtseverler Stutgart'ta istasyonda gazetemizi ve diğer devrimci yurtsever yayın organlarını satarlarken MHP'li faşistlerin silahlı saldırılarına uğramışlardı. Saldırı sonucu birçok devrimci, yurtsever yaralanmıştı. Alman polisi ise olaydan sonra faşistlere ellerini kollarını sallıyarak dolaşmaları için gerekli kolaylığı sağlarken Türkiyeli devrimcileri ve yurtseverleri tutuklamıştı. Alman polisi üç Türkiyeli devrimci ve yurtseveri tamamen keyfi ve sudan iddialarla suçlamaya çalışmaktadır.

Bonn intikamcıları tutuklu Türkiyeli yurtsever ve devrimcileri "adam öldürmeye teşebbüs" den mahkum etmeye, Türkiye'de hapsedilmeleri için sınır dışı etmeye çalışmaktadır. Buna karşı geçen yıl sonunda Stuttgart'ta 2000 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlenmişti. Halen Almanya'da tutuklu devrimci ve yurtseverlerin serbest bırakılması için kampanya yürütülmektedir. Almanya Komünist Partisi Marksist-leninist bu kampanyaya aktif olarak katılıyor. Fotoğrafta KPD/M-L'nin Stuttgart'ta gök yüzüne salınan üzerinde "ÜÇ TÜRK ANTİ-FAŞİSTİNE ÖZGÜRLÜK" yazan pankartı görülüyor.

TÜRKİYELİ DEVRİMCİ ve YURTSEVERLERİN SERBEST BIRAKILMASI İÇİN YÜRÜTÜLEN KAMPANYA SÜRÜYOR

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

İŞKENCECİLER BULUNSUN!

HESAP SORULSUN!

PİR AHMET SOLMAZ yoldaş'ın faşist katillerce işkencede katledilişini protesto kampanyasına, Rotterdam'dan (Hollanda) toplam 97 imza ile katılıyoruz.

İŞKENCECİLER BULUNSUN HESAP SORULSUN!
PİR AHMETLER ÖLMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM!

ROTTERDAM'DAN DEVRİMCİ SEMPATİZANLAR VE YURTSEVER İŞÇİLER.

TUNCELİ:

Biz Kırmızıköprü'ye bağlı Kovuklu köyü halkı olarak Pir Ahmet Solmaz Yoldaş'ın Elazığ işkencehanelerinde katlini şiddetle kınıyor, Halkın Birliği'nin imza kampanyasına gönülden katılıyoruz..

İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
YAŞASIN PİR AHMET YOLDAŞIN ŞANLI MÜCADELESİ!

TUNCELİ PÜLÜMÜR KOVUKLU KÖYÜNDEN 49 İMZA.

KIRŞEHİR:

AYDOĞMUŞ KÖYÜ

Biz aşağıda imzaları bulunan Aydoğmuş köyü halkı olarak, kendisini bizler için feda eden Pir Ahmet Yoldaş'ın faşist katiller tarafından katledilişini nefretle kınıyor, protesto ediyoruz. Biz şuna da inanıyoruz ki, halkın nice Pir Ahmet'leri vardır ve olacaktır.

KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!

28 İMZA

ERZİNCAN

BÜYÜKKADAĞAN KÖYLÜLERİ

Biz aşağıda imzaları bulunan köylüler olarak Pir Ahmet Solmaz Yoldaş'ın Elazığ işkencehanelerinde faşist cellatlar tarafından işkencede hunharca katledilişini protesto ediyoruz.

KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
PİR AHMETLER ÖLMEZ!

37 İMZA

Pir Ahmet'in Katlini Protesto Ediyoruz!

ANKARA (Romo Oteli işçileri)	60 imza
ELAZIĞ	30 "
HOLLANDA (Rotterdam)	97 "
PÜLÜMÜR (Kovuklu Köyü, Kırmızıköprü)	49 "
ELAZIĞ (Atatürk Lisesi)	147 "
TARSUS	86 "
PAZARCIK (Peyamlıbağ Köyü)	227 "
PÜLÜMÜR (Kuzulca köyü)	70 "
PERTEK (Kömreş Köyü)	150 "
PERTEK (Doğrutay'ın Kömler Mezrası)	34 "
PERTEK (Zeverek köyü)	42 "
PÜLÜMÜR (Karagöz köyü)	16 "
KAYSERİ	141 "
ERZİNCAN (Büyükkadağan köyü)	37 "
KIRŞEHİR (Aydoğmuş köyü)	28 "
BOĞAZLIYAN	60 "
İSTANBUL	474 "
GEÇEN SAYIDA YAYINLANAN	17.343 "
TOPLAM	19.091 "

K. BOZOKLAR'a Yardım Kampanyasına Katılalım!

Gazetemizin 15.ci sayısında "Kutsiye Bozoklara yardım kampanyasına katılalım" çağrısına uyarak Dumlupınar, Kocavezir Meydan, Mirzaçelebi mahleleri halkına kampanyanın nedenini anlatarak topladığımız 600 lirayı gönderiyoruz.

Kutsiye Bozoklar yoldaş 12 Martta faşist diktatörlüğe karşı yiğitçe mücadele etmiş halkımızın kurtuluşuna inanmıştır.

Kutsiye Bozoklar Yoldaşın Mücadelesi Halkımızın Kurtuluşu için mücadele eden diğer yoldaşlara örnek olmalıdır.

DUMLUPINAR, MEYDAN, KOCAVEZİR MİRZAÇELEBİ MAHALELERİNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ. ADANA.

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık dergi. Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Güzel Aslaner, İdare Yeri: Klodfarer Caddesi No:25/12 Divanyolu- İst. Abone ve Yazışma Adresi: P.K. 1297 Sirkeci İSTANBUL. Baskı Daily News Web, Dizgi: Olimpiyat IBM, İstanbul dağıtım: BİR-DA Divanyolu Cad. Biçki Yurdu sk. Artvin Ap. 6/4 Ankara Dağıtım : Fikri NİĞİŞ, İzmir Dağıtım: DAD-İÇ, Ödemeler için Posta Çeki: Hayrabet Honca: No:10287/3

Yurtiçi Abone Şartları:
3 Aylık: 50 TL.
6 Aylık: 100 TL.
Yıllık : 200 TL.
Yurtdışı abone şartları:
6 Aylık: 200 TL.
Yıllık : 400 TL.

Kontr-Gerilla açığa çıkartılmalı, hesap sorulmalıdır !

Son zamanlarda Kontr-gerilla üzerine yoğun tartışmalar oldu. Demirel'ler, Türkeş'ler, Türün'ler, Elverdi'ler, yani Kontr-gerillacı generallerle suç ortakları Kontr-gerillanın var olmadığını ispatlamaya hayli gayret gösterdiler. İki yüzlü bir pişkinlikle sanki şimdiye kadar kontr-gerillanın varlığı ispatlanmamış da, şimdi ispatlamaya davet ettiler. Yok efendim "böyle birşeyin yokluğu ispatlanmalı ki, cinayet ve işkence zanları altında kalan değerli bazı kimseler temize" çıkmalıymış. Bu konuda Ecevit hükümetini sıkıştırmaları da, 12 Mart faşizminin sorumlularından Sancar kliğinin Ecevit'le ittifakını bozmak içindir. Bu gerçekleşmezse de kontr-gerillanın yokluğunu Ecevit'e de söylettirip kendilerini temize çıkarmayı planlıyorlardı.

Faşist elebaşıların, generallerin karanlığa gömeyin derken gün ışığına daha fazla çıkmasını önliyemedikleri kontr-gerilla nedir? Ne yapmıştır? Kontr-gerilla 12 Mart faşizmi döneminde Türk Silahlı Kuvvetleri içinde örgütlenmiş, Amerikan istihbarat örgütü CIA tarafından yönetilen faşist bir terör örgütüdür. Mensupları CIA'nın kontr-gerilla eğitim kamplarında eğitilmiştir.

Kontr-gerilla faşist diktatörlüğün en önemli terör örgütlerinden biridir. Faşist diktatörlüğün sivil olsun askeri olsun bütün şeflerinin kontr-gerillayla direkt bağı vardır. Kontr-gerillanın üzerine gitmek bunların üzerine gitmektir. Zaten bütün faşist şefleri telaşlandıran da budur.

Kontr-gerilla çetesi kuruldu ki, "ekonomik gelişmeyi aşan sosyal uyanış"a önderlik eden komünistler, devrimciler, yurtseverler, aydınlar ve bilim adamları daha ustaca öldürülsün, daha etkili işkenceye çekilsin ve daha kolay yakalanıp zindanlarda zaptedilebilsin. Yani böylece önlerindeki "sosyal uyanış" engeli ezilsin, Amerikan emperyalistleri ve uşakları Koçlar, Sabancılar, Tanmanlar, Bucalılar daha huzur içinde sömürü yapabilsinler.

Kontr-gerilla bu amacı doğrultusunda efendilerine hizmette kusur etmedi. Sıkıyönetim komutanlıkları tarafından gözaltına alınan, tutuklanan binlerce yurtsevere ve komüniste Vietnam'dan, İran'dan aldığı deneylerle usta işkenceler yaptı. Hatta Istanbul'da TKP(M-L) davası sanığı Muzaffer ORUÇOĞLU'na yapılan işkencede CIA ajanı olduğu anlaşılan İngilizce konuşan bir Amerika'lıyı bile bulundurdu. Onun direkt talimatlarıyla işkenceyi yürüttü.

İşkencede birçok komünist ve yurtseveri katletti. Diyarbakır'da TKP(M-L) davası sanığı İbrahim KAYPAKKAYA'yı, Istanbul'da Haziran Hareketi davası sanığı Ali KAYAHAN'ı katletti. Birçoğunu sakat bıraktı. Yine birçoğunun ünlü "operasyonlar"da kahpece vurdu.

Marmara Gemisi'ni batırmak, çeşitli yerlere sabotaj yapmak gibi provakasyonlar yaparak onlarca yurtseverin yargılandığı düzmece sabotaj davaları açtı.

12 Mart faşizminin "gerillalara" karşı kurulmuş vurucu gücü kontr-gerilla, o dönemin baş sorumlularından bir zamanlar "etkili çevreler" diye bahsedilen Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yönetimi ve Demirel'ler, Türkeş'ler tarafından ve Ecevit'in "geçmişe sünger çekme" politikasının da yardımıyla açığa çıkması önlenerek, ayakta kalması sağlandı.

Kontr-gerilla 12 Mart döneminden sonra da boş durmadı. Faili meçhul, ustaca düzenlenmiş birçok cinayet işledi. 1 Mayıs 1977'de Taksim'deki katliamı düzenledi ve 35 devrimciyi katletti. TÜSDEK adıyla provakasyonlar düzenledi. Yeşilköy hava limanına ve Sirkeci Garı'na bombalar attı. Seçimlerin arifesinde Ecevit'e İzmir'de ve Taksim'de suikast düzenledi. Yine geçenlerde Vatan Gazetesi'nde kontr-gerilla hakkında araştırması yayınlanan CHP İzmir Milletvekili Süleyman Genç'e ordu malı bir bombayla suikast düzenleyen de kontr-gerilla idi.

Kontr-gerillacıların son telaşları bu yaptıklarının hesabını halkımızın kendilerinden soracağından duydukları korkudur. İşkence köşklerinin karanlığında "burası kontr-gerilla üssüdür" deyip "hodri meydan!" okuyanlar "kontr-gerilla" üslerini gizlemek için ecel teri döküyorlar. Türün'ün "iç savaş" tehdidi ise güçsüzlüğünü gizlemenin ihtiyacı, yalancı pehlivanlıktır. Türkiye topraklarını Ziver bey Köşkü sananlar halkımızdan gereken dersi alacak ve dünyanın kaç köşe olduğunu göreceklerdir.

Halkımızın evlatlarını katletmek için kurulmuş faşist şiddet örgütü kontr-gerilla mutlaka açığa çıkarılmalı ve işlediği cinayetlerin, yaptığı işkencelerin, düzenlediği sabotaj ve suikastlerin, provakasyonların hesabı tek tek sorulmalı. Bütün kontr-gerillacıların burnundan fitil fitil getirilmelidir.

Ecevit 73 seçimlerinde kontr-gerillanın üzerindeki örtünün kaldırılması gerektiğini söylemişti. Hükümette olduğu bugün ise "Devletçe düzenlenmiş kontr-gerilla yoktur" diyor. Ecevit'in kontr-gerilla'yı gizlemesi 12 Mart faşizminin sorumlularından faşist askeri klikle uzlaşmasındandır. Bu uzlaşma Ecevit'in temsil ettiği komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının Avrupacı kesimlerinin faşizm karşısındaki tutumunu yansıtmaktadır. CHP içindeki yurtseverler ve tüm halkımız Ecevit'in bu tutumuna karşı çıkmalı ve kontr-gerillanın açığa çıkması için seslerini yükseltmeli, Ecevit'in kontr-gerillayı gizlemesine izin vermemelidirler. Niyazi Ünsal, Süleyman Genç gibi yurtsever parlamenterler de cesur olmalı, attıkları adımlardan "parti çıkarı" v.s. uğruna vazgeçmemeli ve bu konuda daha ileri giderek halka karşı görevlerini yerine getirmelidirler.

Bütün yurtseverler ve aydınlarımız kontr-gerilladan çektiklerini ve halkımızın çektiklerini unutmamışlardır. Unutmadıkları içindir ki, kontr-gerilladan hesap sorulmasını istiyorlar.

İşçiler, köylüler, aydınlar, bütün halkımız!

Halkımıza karşı savaşmak için kurulmuş, 12 Mart faşizmi döneminde ve bugün yüzlerce cinayet işleyen, işkence yapan, katliamlar, sabotajlar ve provakasyonlar düzenleyen kontr-gerilla örgütünü ve bütün kontr-gerillacıları açığa çıkaralım ve yaptıklarının hesabını tek tek soralım. Kontr-gerillaya karşı sesimizi yükseltelim ve mücadeleye katılalım. Bu mücadelede Ecevit'in 12 Mart askeri sorumlularıyla, "etkili çevreler"le kolkola önümüze çıkaracağı kontr-gerillanın üzerine sünger çekme engelini de dinlemeden yürüyelim. Karanlık odalarda "hodri meydan!" okuyanlara şimdi de biz açık meydanlarda "hodri meydan!" okuyalım.

ADANA

HALKIN BİRLİĞİ 'nin kitlelere ulaşması engellenemez

Halkın Birliği yayın hayatına girdikten bu yana, bundan tedirgin olan hakim sınıflar, HB'nin kitlelere ulaşmasını engellemek için her yola baş vurdular. HB'ni satan bayileri karakola çekip, bir daha satmamaları için tehdit ettiler. HB ni satan devrimcileri günlerce karakollarda tutup işkence ettiler.

Dağlıoğlu mahallesinde HB. ni satan devrimcilere polisler silah çektiler. İçlerinden biri ateş ederek bir arkadaşımızın yaralanmasına sebep oldu.

Son olarak 10-1-1978 tarihinde yine Dağlıoğlu mahallesinde HB'ni satan devrimciler polisin saldırısına uğradılar. Siyasi polisler arabadan inerek tabancaları çektiler ve devrimcilerin üzerine yürüdüler. Komiser "kaçanı vurun" emrini verdi. Polisler her önüne gelene tabanca kabzalarıyla vurarak bir arkadaşın kafasını yardılar. Kendilerine derginin yasal olduğu, sahibi, sorumlu yazıişleri müdürü ve basıldığı yerin belli olduğu söylendiği halde dinlemediler. Altı arkadaşı tekme yumruk döverek arabaya bindirip 1. Şubeye götürdüler. Dayak faslı arabanın içinde de devam etti. Aynı baskı ve hakaretler 1. Şubede de tekrarlandı. Ayrıca iki arkadaşı karanlık bir odaya alarak, özel olarak dövdüler.

Polislerin biri döverken diğerleri dışarı çıkıyordu. Sonra içeri girerek "biz burada olsaydık bırakmazdık sizi dövsünler" diyerek utanmadan yalan söylüyorlardı. Çünkü kendileri de daha sonra arkadaşları dövdüler. Dayak izi belli olan ve başı yarılan arkadaşlara "size ne oldu, nereye çarptınız" deyip gülerek alay ediyorlardı.

Ama bütün tehditlerine rağmen korktuklarını da saklayamıyorlardı. Başı yarılan arkadaşın kan kaybetmesi üzerine diğer arkadaşların "ölürse siz sorumlusunuz" deyip direnmeleri karşısında arkadaşı hastahaneye götürmek zorunda kaldılar. Doktorun "buna ne oldu?" sorusuna, "yasak bildiri dağıtıyordu" diyerek yalan söylediler. Daha sonra 1. Şubeye götürerek bir polis dışında diğerleri çekip gittiler. Kalan polis "gördünüz mü ben sizi dövmedim" deyip kendisini suçsuz göstermeye çalıştı. Oysa hepsi, bütün bu olanlardan sorumluydu.

Halka gerçek kurtuluş yolunu gösteren devrimci, yurtsever basın üzerinde uygulanan bu baskılar, komprador patron ağa devletinin halkımızın gelişen mücadelesini bastırmak için uyguladığı baskıların bir parçasıdır. Fakat hiç bir baskı karşısında gerilemeyecek ve dergimizi halka ulaştırmak için her türlü baskı ve zorluğu altedeceğiz.

Halkımızın eli kontr-gerillacıların ve suçortaklarının yakasındadır

12 Mart dönemindeki faşist zulüm uygulayıcıları ve suçortakları bugünlerde büyük bir telaşla birşeylerin yokluğunu ispatlamaya çalışıyorlar. Suçluluğun verdiği telaşla karanlığa gömmeye çalıştıkları şey:KONTR GERİLLA örgütü. Neymiş efendim, Demireline Türününe, Türkeş'ine Elverdisine göre"Kontr Gerilla diye bir örgüt yokmuş". Öyle mi? Kontr-gerilla örgütünün olup olmadığını, karanlık işkence odalarında "esir olunmuş" devrimcilere "hodri meydan" okuyan işkence kahramanları Faik Türünler, Memduh Ünlütürkler açıkladılar. Örnek mi istiyorsunuz?Alın size binlerce örnekten biri:

"Yakalandığımın dördüncü günü olan 26 Ocak 1973 günü Emniyet I. Şubeden gözlerim bağlı olarak bir yere götürüldüm. Lüks halı ve koltuklarla döşeli pencereleri pancurlarla sıkıca örülmüş bir odada (Faik Türün'ün sık sık bahsettiği Erenköy'deki Ziverbey işkence köşkü olsa gerek-HB.) gözlerim açıldı. Karşımda yüzü sivilceli iki sivil MİT görevlisi ve ünüformasıyla Tümgeneral rütbesinde bir MİT subayı vardı. Yüzü sivilceli, burnunun sağ yanında iri bir ben olan dökük saçlı bu MİT subayının MİT İstanbul bölge sorumlusu Memduh ÜNLÜTÜRK olduğunu sonradan öğrendim. Bu MİT subayı benim önüme Cihan ALPTEKİN, Ömer AYNA ve Salman KAYAnın işkence anındaki durumlarını gösteren resimlerini koydu ve; "Evet siz proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirmek için savaşıyorsunuz, biz de bu düzeni korumak için; siz bu davaya başkoymuşsanız kahraman Türk Ordusuda bu davaya baş koymuştur. Hodri meydan! Bakalım kim galip gelecek? Sizinle iki düşman kuvvetiz. Siz şehir gerillası senin şu anda bulunduğun yer de size karşı 12 Mart'tan sonra Yüksek Komuta Heyeti'nin özel emriyle kurulmuş ve direkt ona bağlı Kontr-gerilla üssüdür." diyerek yaptığı konuşmasının sonunda, götürülmemi ve konuşuncuya kadar değişik işkence metodlarını denemelerini emretti."(Aslan Kılıç İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkeme Başkanlığına verdiği sorgudan)

O zamanların İstanbul Sıkıyönetim komutanı olan Faik Türün'ün ünlü işkence köşklerinde halkımızdan gizli odalarda hodri meydan çeken generaller. Ünlütürkler, Faik Türünler, Demireller, Türkeşler, Elverdiler, şimdi halkımızın karşısına çıkıp da güpegündüz "Kontr-Gerilla vardı ve işkence yapıyordu. Hesap mı soracaksınız, Hodri meydan! desinler bakalım. Onların yiğitliğini (!) bir de halkımız karşısında görelim. Fakat işkence kahramanlarımız karanlık köşklerde, yaptıklarının günışığına çıkmasını istemezler. Çünkü yaptıklarının hesabının pahalı sorulacağını bilirler. Zaten telaşları da bundan ya. Hep bir ağızdan "Kontr- Gerilla diye bir örgüt yoktur. ne silahlı kuvvetlere bağlı Özel Harp Dairesinin, ne de başka bir örgütün hiç bir şekilde cinayet tertipçisi olmadığını iddia ediyoruz" diye bağırıyorlar. Eğer cinayet işleyen, komünistleri yurtseverleri işkenceye çeken Kontr-Gerilla olmasaydı, siz de boşuna gizlemeye çaba göstermezdiniz. Ecevit'i sıkıştırıp ona da yoktur dedirtmek temize çıkmaya gayret etmezdiniz. Fakat 12 Martın askeri sorumlularıyla şimdi ittifak için de hükümet kuran Ecevit eski söylediklerini yalanlama ve Kontr-Gerillanın olduğu gerçeğini inkar etse de Kontr-Gerilla gizlenemiyecek ve Kontr-Gerillacı cellatlardan halkımız hesap soracaktır.

Kontr-Gerilla örgütünün varlığını yurtsever bütün insanlar ortaya koymak ve hesap sormakla görevlidir. Ve yapıyorlar da. Emin Değer: "Böyle bir örgüt var.. Türkiye'de de. Bizde özel Harp Dairesi tarafından yönetilir.",".. bu örgütün sosyal uyanışa karşı da kullanıldığı ve belki de asıl amacın bu olduğu intibaını veriyor." diye belirtiyor. Yankı Dergisinin sorularını cevaplarken.

Yine CHP Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal 30 Ocakta Bütçe Karma komisyonunda yaptığı, açıklamalarda Kontr-Gerilla örgütünün varlığını ve işkence ve tertipler yaptığını ortaya koydu.

Ecevit de eskiden bu gerçeği gizlemiyor tersine açıklıyordu. Ak günler bildirgesinde 73 seçim konuşmalarında "12 Mart sonrası dönemde adı şanı ortaya çıkan ve tedbirlerin hatta soruşturmaların hukukiliğine de insaniliğine de gölge düşüren Kontr-Gerilla adlı örgütün bu resmi görüntülü, fakat gayri resmi örgütün, niteliği ve amacı üzerindeki örtü kaldırılmamıştır" diyordu. Fakat bahsettiği dönemin sorumlularından Sancar kliğiyle ittifakı geliştirince, "Devletin resmi bir örgütü olarak Kontr-Gerilla yoktur" demeye başladı. Ecevit'in Kontr-Gerilla örgütünü örtbas eden konuşmaları bile Kontr-Gerillanın varlığını gizliyemiyor. "Gayri nizami savunma kavramının 12 Mart dönemindeki bazı sorumlularca içe dönük olarak, yasa dışına çıkılarak uygulanması" vardır diyor. Eğer "gayrinizamı savaş" (yani gerillalara karşı gerilla savaşı) uygulaması varsa uygulamasının örgütü; varlığını sağır sultanın bile işittiği Kontr-Gerilla da vardır.

Yine 12 Mart faşizmi döneminde başbakan yardımcılığı yapan Sadi Koçaş'ın kendisi "... Kontr-Gerilla örgütü Genel Kurmay başkanının emriyle, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ve MİT tarafından müştereken kanun dışı kurulmuş, yönetilmiş ve kanun dışı çalışmış bir örgüttür." diyor.

Hatta Kontr-Gerilla'cı faşistler bile itiraf ediyorlar, AP milletvekili Müfit Bayraktar, "Kontr-Gerilla komünistlere ve illegal örgütlere karşı kurulmuş bir şeyse mubahtır" diyerek Kontr-Gerillanın varlığını üstü kapalı itiraf ediyor.

Demirel'ler, Türkeşler, Türünler, Ali Elverdiler diğer Kontr-Gerillacı generaller" "Kontr-Gerilla yoktur" diyerek kurtulacaklarını zannediyorlarsa kötü yanılıyorlar.

Demirel'ler Türkeşler, Türünler, Ali Elverdiler, Memduh Ünlütürkler şunu iyi bilmeliler. Bu kadar cinayet ve işkencenin sabotaj ve suikastın sorumlusu olan Kontr-Gerilla örgütü artık gizlenemez. Türkeş "Devletin sırları açığa çıkmamalı" diyor.

Fakat halka zulmeden hiç bir karanlık örgüt ilelebet saklı kalamaz. Mutlaka açığa çıkar.

Milyonlarca halkın çektiği acı, onların ahı halkımızın isteği: Cinayet örgütü, Kontr-Gerillanın açığa çıkarılıp yaptıklarının hesabının bir bir sorulmasıdır.

Ecevit onlarca halk evladını katleden binlerce işçi öğrenci köylü ve aydını işkenceye çeken kendi partisinin milletvekiline suikast düzenleyen Kontr-Gerilla gibi faşist bir örgüte hizmet etmek istemiyorsa, Kontr-Gerillaya dokunmamak tavrından vazgeçmelidir. 1973 te söylediği "Kontr Gerilla üstündeki örtüyü kaldırmalıdır. Bu yolu tutmazsa Kontr-Gerillaya suçortaklığı yapmış olacak ve milyonlarca halk tarafından lanetlenecektir.

Faşist cinayetlerin, saldırıların, zulmün acısını çeken halkımızın mücadelesi karanlık köşklerin kahramanı Kontr-Gerillayı açığa çıkaracak, hesabını görecek, defterini dürecektir. Kontr-Gerillacı Faik Türün'ün gözdağı vermek için ortaya attığı "iç savaş tehditleri" halkımıza vız gelir. Kontr-Gerilla ve onun suç ortakları Demireller, Türkeşler, Türünler, Ünlütürkler, Ali Elverdi cellatları ne kadar çırpınırsa çırpınsın hesap vermekten kurtulamıyacaklardır.

KONTR-GERİLLA AÇIĞA ÇIKARILSIN, YAPTIKLARININ HESABI SORULSUN!

KONTR-GERİLLA VE ÜLKÜ OCAKLARI DAĞITILSIN!

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!

Kontr-gerilla hakkında söylenenlerden

...Bir buçuk ay zarfında bana yapılan baskıları anlatmıyacağım. Ancak şunu belirteyim ki, bu süre içinde tuvalete gözlerim bağlı, sırtıma bir asker binip kulaklarımdan idare edilmek suretiyle getirilip, götürüldüm...

İşkence suçlularını da şikayet edecek değilim. Çünkü bu işkence tezgahı ve kadroları hakim devlet mekanizmasının bir parçasıdır. Benim başvuracağım tek şikayet mercii varsa, o da halkımızın bitmez tükenmez devrimci gücüdür.

Harbiye'de dikkatimi çeken bir husus da, kollarımdan ve bacaklarımdan zincire vurulduğum sırada, işkenceyi uygulayanlardan birisinin başucumda duran uzun boylu sarışın bir Amerikalıya izahat vermesiydi...

MUZAFFER ORUÇOĞLU

(TKP/M-L Davası Sanığı)

Istanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 no.lu Askeri Mahkemesi Başkanlığına verdiği sorgudan)

●

CHP Erzincan Senatörü Niyazi ÜNSAL Bütçe Karma Komisyonunda yaptığı konuşmada:

"Nedir Seferberlik Tetkik Kurulu (eski adı Özel Harp Dairesidir-H.B.)? STK beyler. Bu isim de kılıftır. Bu isim de gerçek değildi. STK yer altı örgütüdür.

Akyollar, Türünler, Ali Elverdiler, Koçaşlar Fuat Doğular başlarını artık kumun içinden çıkarmalıdır.

.....

Kuruluşunun çekirdek kadrosunun subay olduğu ... belli eğitimden sonra sabotajlarda tahriklerde ve ajanlıklarda, baskınlarda vurucu kırıcı işlerde, soygunlarda, kısaca anarşist olayların her türünde kullanıldıkları..."

●

12 Mart faşizminin I. Erim Hükümetinde Başbakan Yardımcısı Olan Sadi KOÇAŞ:

"Yetkililerden 1971'in son günlerinde kurulduğunu öğrendiğimiz kontr gerilla örgütü, Genel Kurmay başkanının emriyle, Istanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ve MİT tarafından müştereken kanun dışı kurulmuş, yönetilmiş ve kanun dışı çalışmış bir örgüttür. Kuruluşu yasaya aykırıdır."

●

(POLİTİKA KAZANI)

Örsan ÖYMEN:

"Kontr-gerillaya gelince...

Bir Faik Türün, bir Ali Elverdi istedikleri kadar 'yoktur' desinler.

Bir Alpaslan Türkeş istediği kadar 'uydurulmuş iftira' olarak nitelesin...

Ama Ecevit'in de belirttiği gibi 'böyle bir örgüt, Türk Silahlı Kuvvetleri içinde resmi, yasal bir kuvvet' biçiminde yoktur.

Ya nasıl vardır?

'Gayri nizami savunma kavramının 12 Mart dönemindeki bazı sorumlularca içe dönük olarak, yasa dışına çıkılarak uygulaması sonucu' vardır.

O dönemin hükümet sorumlularınca da yadsınamayacağı gibi, 'yasa dışı kurulmuş, yönetilmiş ve çalışmış' bir operasyon örgütü olarak vardır." (Milliyet, 7 Şubat 1978)

●

1973 Seçimlerinde Giresun'da yaptığı konuşmada ECEVİT açıklıyor:

"12 Mart sonrası dönemde adı, sanı ortaya çıkan ve tedbirlerin hatta soruşturmaların hukukiliğine de, insaniliğine de gölge düşüren kontr gerilla adlı örgütün, bu resmi görüntülü, fakat gayri-resmi örgütün, niteliği ve amacı üzerindeki örtü kaldırılmamıştır. Bu örtü kaldırılmadıkça, bundan böyle normal rejime tam dönüşü engelleme, yeni kargaşalıklar ve bunalımlar çıkartma, ortalığı karıştırıcı haberler, söylentiler yayma yönündeki görülecek her hareket, adı geçen örgüt veya resmi görevlerden kuvvet alan başka bazı perde arkası kişi veya örgütlerin yeni bir takım karanlık roller oynamakta oldukları ihtimalini hatıra getirecektir."

●

12 Mart faşizminin yaptığı zulme yakından tanık bir yurtsever anlatıyor:

Emin DEĞER:

Yankı-

Kontr-gerilla adında bir örgüt var mı? Varsa niye kurulmuş?

E.DEĞER-

Böyle bir örgüt var. ABD etkisi altındaki azgelişmiş ülkelerde de var, Türkiye'de de. Bizde Özel Harp Dairesi tarafından yönetilir.

Yankı-

Özel Harp Dairesi'nin gerçek amacı hakkında bir görüşünüz var mı?

E.DEĞER-

Görünürdeki meşru amaç açık... Ama uygulama ve eğitim talimatnameleri bu örgütün sosyal uyanışa karşı da kullanıldığı ve belki de asıl amacın bu olduğu intibaını veriyor.

Yankı-

Kontr-gerilla ile CIA ve ABD arasında ilişki kuruyor musunuz?

E.DEĞER-

Açıkça bir ilişki, var. Eğitimi ABD düzenlemekte. Ankara'da ABD Yardım Heyeti ile Özel Harp Dairesi aynı binada. Bu örgütteki subayların eğitimi ABD'deki okullarda yapılıyor. Kitapları CIA yayınlıyor.

E.DEĞER.

12 Mart döneminden sonra sorğulamalara karıştı.

Doğu Perinçek'in uşaklık ruhu ya da uşakların teorisyeni Doğu Perinçek

TİKP oportünizminin elebaşısı, sınıf işbirliği şampiyonu Doğu Perinçek'in Halkın Sesi Dergisinin 143. sayısında "Ezilen Ülkelerin Milli Ekonomilerini Güçlendirmeleri ve Dünya Devrimi" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazıda Bay Perinçek sınıf işbirliği çizgisinden milim sapmadan, karşı-devrimci görüşlerini uşaklık anlayışını kılıflamaya çalışıyor. Ama boşuna, oportünistlerin ihaneti, birkaç kalem darbesiyle örtülecek kadar küçük, marksist-leninistler de bu zehirli fikirleri yutacak kadar zavallı değiller.

Bay Doğu Perinçek, işe, milli ekonomi, milli kapitalizmin kendisidir yutturmacasıyla giriyor. Ama bunu açıkça söyleyecek gücü kendinde bulamadığından, dolaylı yollardan bu sonucu ortaya koyuyor. Bay D.Perinçek şöyle yazıyor.

"Ezilen bir ülkenin milli ekonomisinin güçlenmesi tek bir anlama gelir: O ülke ekonomisi üzerindeki emperyalist sömürü ve baskının zayıflaması,Türkiye gibi bir ülkenin milli ekonomisinin güçlenmesi demek, komprador burjuvazinin zayıflaması demektir." (H.S. s.143)

Halkın Birliği doğru olarak milli ekonomi kavramının, o ülkenin tüm ekonomisi anlamına geldiğini belirtmişti. Örneğin, Türkiye'nin milli ekonomisi, karakterini hakim komprador kapitalizmin verdiği ve yarı feodal ilişkileri önemli ölçüde barındıran, tabii milli kapitalizmi de içeren tüm ekonomidir. Önce milli ekonomi kavramını Mao Zedung'a dayandırarak açıklayalım.

"Japonya'ya Karşı Direnme Savaşından önce, Çin'in tüm milli ekonomisinin yüzde 10 kadarını modern sanayi, yüzde 90 kadarını ise tarım ve el sanatları oluşturuyordu" (Seçme Eserler, cilt IV. s.394)

"Çin'deki modern sanayinin üretim değeri milli ekonominin toplam üretim değerinin ancak yüzde 10 kadarını meydana getirdiği halde, modern sanayi son derece yoğundur. Sermayenin en büyük ve en önemli kısmı, emperyalistlerin ve onların uşakları Çinli bürokrat-kapitalistlerin, elinde toplanmıştır." (5 Mart 1949, a.g.e s.395) (abç)

Oportünist bayımıza,Çin milli ekonomisini kompradorların , ve feodallerin,emperyalistlerle birlikte kontrol ettiklerini hatırlatalım. Demek ki, milli ekonomi kavramı,içine emperyalistlerin ve kompradorların mülkiyetini de alıyor. Mao Zedung'un bu sözlerini oportünistlerin şu incileriyle karşılaştırın.(Burada Stalin'i tahrif ederek kendi düşüncelerini Stalin'e aitmiş gibi gösterdiklerini hatırlatalım.)

"....Stalin yoksul ülkelerin iktisadi sistemini anti-emperyalist güçler arasında saymakla.." (Aydınlık, sayı,80)

Bu konuyu, Halkın Birliği yayınları'ndan çıkan "Üç Dünya Teorisi: Aydınlık'ın sınıf işbirliğinin temeli" broşürümüzde genişçe eleştirdiğimizden üzerinde fazla durmayacağız. Yalnız şu kadarını belirtelim,karakterini komprador kapitalizmi ve feodalizmden alan iktisadi sistemleri anti- emperyalist güç ilan etmek, ancak Doğu Perinçek kadar uşaklık ruhu iliklerine sinmiş olanlara yakışır.

Gelelim milli ekonominin güçlenmesi meselesine: Biz sorunu oportünistlerin yaptığı gibi sınıf ayrımlarını gizleyerek koymanın yanlışlığını belirtiyoruz. Şu noktayı vurguluyoruz. Mevcut, komprador ve feodal üretim ilişkileri, mevcut emperyalizme (sosyal-emperyalizm dahil) bağımlılık, üretici güçlerin gelişmesinin engelleridir. Bu nedenle, Türkiye'nin sağlıklı, bağımsız, hızlı ekonomik gelişmesi bu güçlerin tasfiyesini gerektirmektedir. Emperyalizmin komprador kapitalizminin ve feodalizmin tasfiyesiyle sağlanacak ekonomik gelişme ve güçlenme, Türkiye halkının ve dünya halklarının menfaatlerine uygundur. Biz sabırla, azimle, inatla bu yolu tutarak, milli demokratik halk devrimi yoluyla ekonomide bu değişiklikleri sağlayıp, ileriye doğru bir atılım yaratacağız. Mesele bir yanıyla böyledir ve bu gelişme mevcut ekonomik sistemin temellerini (yani komprador ve feodal üretim ilişkilerini) yıkarak sağlanır.

İkincisi, bu bakış açısına sahip olmadan,ya da bunu lafta savunarak, mevcut ekonomiyi (milli ekonomiyi) koruma ve güçlendirme görevini üstlenmektir. Bay Perinçek'in canla başla yaptığı da budur. Bay Perinçek mevcut milli ekonomiyi kompradorların, feodallerin, emperyalizme bağlılığın karakterize ettiği bu ekonomiyi anti-emperyalist bir güç sayıyor. Bu üretim ilişkilerini değiştirmeden milli ekonominin güçlendirilmesinden söz ediyor. Bir de utanmadan kompradorların karakterize ettiği bu ekonominin, komprador üretim ilişkileri değiştirilmeksizin güçlenmesinin, komprador burjuvaziyi ve emperyalizmi zayıflatacağını söylüyor.

Mevcut ekonomi içinde, halk demokrasisi döneminde de koruyacağımız, yeni üretim ilişkilerini temsil eden unsurlar da vardır. Bunlar milli kapitalizm ve küçük-burjuva ekonomisidir . Biz bunların mevcut yapı içinde dahi güçlenmesini savunuruz. Bu iyi ve yararlıdır. Ama şu gerçeği bu sınıflara ve halkın diğer kesimlerine söylemezsek alçaklığın en büyüğünü yaparız. "Bu düzen sizi eziyor, emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağaları sizi eziyor, köstekliyor. Bunlara karşı savaşmazsanız ezilmekten, yıkılmaktan kurtulamazsınız. Menfaatiniz, bu düzeni yıkmaktadır.Asıl yapmamız gereken budur". Bunu söylemediğimizde meselenin esasını gizlemiş, burjuvaziye kuyrukçuluk yapmış duruma düşeriz.

Bay Perinçek, milli kapitalizmi değil, tüm milli ekonomiyi güçlendirmeye çalışıyor. Suçunun bilincinde olduğu için de aşağılık ayak oyunlarına, kavram çarpıtmalarına başvuruyor. Milli ekonomiyi, milli kapitalizm olarak sunmaya çalışıyor. Doğu Perinçek uşaklığın teorisini yapmakta, kompradorları güçlendirmeye ekonomik istikrara kavuşturmaya çalışmaktadır . Güçsüzlüğünün o kadar farkındadır ki, bunu örtmek için Halkın Birliği'nin "kompradorlara, demokratik devrim yaptırdığı" yaygarasını koparıyor. İftiralarla gerici yüzünü gizleyebileceğini sanıyor.

Şimdi şu soruları cevaplayalım: 50 yıldan bu yana Türkiyenin milli ekonomisi güçlenmiş midir? Şayet güçlendiyse, 50 yıl sonra Türkiye'de emperyalizme bağımlılık azalmış, komprador burjuvazi zayıflamış mıdır?

Bu sorular meselenin esasına ilişkin somut sorulardır. Elbette Türkiye'nin milli ekonomisi 50 yıldır güçlenmiştir.Ama emperyalizme bağlılıkla, komprador ve feodal üretim ilişkilerinin varlığıyla nitelenen bu ekonominin güçlenmesi, ne emperyalizme bağımlılığı azaltmış, ne de komprador burjuvaziyi zayıflatmıştır. Çünkü, bunların etki ve gücünün artması, bu nitelikte bir ekonominin güçlenmesiyle çelişmez. Ama 50 yılda, milli kapitalizmin ekonominin bütünündeki rolünün ve etkisinin nispi olarak azaldığını söyleyebiliriz. Çünkü, bugünkü milli ekonomi, milli kapitalizmi ezen kuvvetlerin kontrolundadır. Bu 50 yılda, komprador ve feodal üretim ilişkilerini tasfiye eden emperyalizme bağımlılığa son veren bir devrim gerçekleşseydi bugün milli ekonomi, bugünkünden değişik nitelikte ve çok daha güçlü olacaktı. O zaman, milli ekonomi halk ekonomisi (veya sosyalist ekonomi) niteliğinde olacak ve üretim güçleri alabildiğine gelişecekti.

Bay Perinçek, yoksul Türkiyenin mevcut ekonomisini güçlendirmeyi ve mevcut rejimini korumayı dolayısıyla emperyalist sömürünün devamını savunmayı üstleniyor. Biz ise, mevcut ekonomiyi temelden değiştirmeyi ve rejimi yıkmayı savunuyoruz. Aradaki fark bu kadar büyüktür.

Bay Perinçek,kaşla göz arasında milli ekonomiyi, milli kapitalizm haline getirmesinin yanı sıra, efendilerini de gözden saklamaya çalışıyor. Komprador burjuvaziyi, gözden gizleyerek bu sınıfların geniş kesimlerini devrimden menfaati bulunan milli burjuvazi saflarına sokmaya kalkıyor. Ama bu işi de açıkça yapacak cesareti olmadığından yine kavramların arkasına gizlenmeye kalkıyor. Bay Perinçek şöyle yazıyor

"Komprador burjuvazi nedir? Komprador burjuvazi emperyalizmin sömürülen bir ülkedeki aracısı veya acentası, emperyalizmin doğrudan doğruya uzantısıdır" (H.S, s 143)

Demek ki bay Perinçek'e göre komprador burjuvazinin faaliyeti sadece ticari niteliktedir. Komisyon ve ticari kâr biçiminde sömürüde bulunur. Bay Perinçek böylece sanayici, bankacı, büyük çiftlik sahibi kompradorları bir kalemde bu sınıftan çıkarıyor. Bunları nereye koyduğunu söylemeye cesaret edememiştir ama, gerçekte bunları çoktan milli burjuvazi saflarına almıştır. Aslında Bay Perinçek ve TİKP'nin burjuvazinin bütünü üzerine net tahlillerden kaçınmaları bu nedenledir . Onlar,karanlıktan medet uman oportünistler olarak böyle davranmak zorundadırlar. Biz oportünistlere, burjuvaziye ait tahlillerini çeşitli sermaye çevrelerinde somutlayarak ortaya koymaları gerektiğini belirtiyoruz. Büyük burjuvazi gibi bir kavramın ardına sığınmayın ve milli, komprador, işbirlikçi vb. niteleyici gibi kavramları kullanarak bu sınıfı tahlil edin. Sizin kaçtığınız tam da budur.

Mao Zedung başta yaptığımız alıntıda, modern sanayide bürokrat kapitalistlerin varlığından bahsediyor. Mao Zedung bir başka yazısında şunları belirtiyor.

"Bürokrat sermayeye el konulması. Gerici Guomindang hükümeti ve büyük bürokratlar tarafından işletilen bütün fabrikalara, imalathanelere, bankalara ve depolara, bütün gemilere,yük iskelelerine ve demir yollarına bütün posta telgraf, elektrik, telefon ve su hizmetlerine ve bütün çiftliklere, hayvancılık işletmelerine ve diğer işletmelere halk hükümeti tarafından el konulacaktır" (Seçme Eserler, Cilt IV. s.430)

Bürokrat kapitalist sermayenin komprador burjuvazinin veya komprador toprak ağası devletinin mülkiyetinde olduğu açıktır. Biz, komprador burjuvazi ile Guomindang arasındaki ilişkiyi ve komprador üretim ilişkileri ile bürokrat kapitalizm ilişkisini belirten alıntıları verelim.

"Komprador ve toprak ağaları sınıflarının tümünün yok olması, Guomindang haydut çetesinin sonu.. anlamına gelecektir" (Mao Zedung, a.g.e s.338)

"Ülkemizde yeni demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfın (büyük burjuvazinin) sömürü ve zulmünü yok etmek, komprador, feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır ." (a.g.e, s.184)

Bay Perinçek, komprador burjuvaziyi "aracı ve acenta" olarak göstererek, bu sınıfın en geniş ve güçlü kesimlerini gözden saklamaya, milli burjuvazi olarak tanıtmaya kalkıyor. O kadar ki, oportünistler ülkemizdeki burjuvazinin gelişmesinin, son aşamasına, yani tekelcilik aşamasına varmadığını yazdılar. Açıktır ki, Bay Perinçek ve oportünist kafadarları burjuvaziyi bütünüyle milli burjuva olarak görmekte ve serbest rekabetçi aşamadan geçerek tekelci aşamaya ulaşamadığını halen serbest rekabetçi aşamada bulunduğunu düşünmektedirler.

Oportünistler, yarı sömürgelerde, emperyalizme bağımlı komprador kapitalizmin tekelci karakterde olabileceğini gözden gizlemektedirler. Tekelciliği sadece serbest rekabetçi kapitalizmin gelişmesinin üst aşaması olarak düşündüklerinden Türkiye'de böyle bir gelişme de görmediklerinden, geniş büyük burjuva kesimlerini milliburjuvazi olarak tanıtmaktadırlar. Komprador burjuvaziyi sadece "aracı ve acenta" olarak görmeleri bu anlayışla birleşmektedir. Oportünistler, bu işi açıkça yapacak cesarete sahip de değillerdir. Bu yüzden fikirlerini çekingence, dolaylı sözlerle, üstü örtülü biçimde belirtmektedirler.

Bay Perinçek ve kafadarları, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına hizmet sunmada kusur etmiyorlar. Bu yüzden mevcut rejimi savunup, kompradorları gözden saklamaya, mevcut ekonomiyi istikrar içinde tutmaya çabalıyorlar. Onlar, devrim neyi hedef almışsa halka karşı onu savunma görevini üstleniyorlar. Ancak halkımız, oportünistleri de, uşaklığını yaptıkları hakim sınıflar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle birlikte ezip geçecek demokratik halk devrimini gerçekleştirecektir.

ISTANBUL

patronun ve Teksif'in oyunlarını bozmak için birliğimizi pekiştirelim

Arkadaşlar, uzun bir süreden beri fabrikada mücadele vermekteyiz. Mücadelemiz çeşitli aşamalardan geçti ve zor mücadele günleri bizi bekliyor. Arkadaşlar her ileri attığımız adımı daha sağlam atabilmek için tecrübelerden iyi bir tarzda yararlanmalıyız.

Arkadaşlar, mücadelemiz çok eskilere dayanmakta, ama eskiden verilen mücadele kendiliğinden bir mücadeleydi. İşçiler patronun baskılarına sendikanın hiç bir şey yapmamasına karşı baş kaldırdılar, ama baş kaldırma öndersiz, örgütsüz olduğu için mücadele yenilgiye uğradı. Eğer bir mücadele öndersizse, örgütsüzse yenilgiye mahkumdur. Bunun için kendiliğinden mücadeleyi örgütlü bir mücadeleye çevirmeliydik. Ve bunu gerçekleştirmek için mücadeleye atıldık. Fabrikadaki mücadelemiz esas olarak sözleşmemiz içinde başladı. Teksif sözleşme yetkisi aldığı için ne sendika değiştirmek ne de temsilci seçme yetkimiz yoktu. Bizler de işçilerin birliğini sağlayarak birliğimizi sendikaya karşı bir baskı aracı olarak kullanmaya çalıştık. Bu arada temsilcilerle görüşme yaptık, temsilciler işçi temsilcisi değil, sanki patron temsilcileri idi. Şöyle diyorlardı: "Patron iflas ediyor", "Patron borç içinde", "İşçiler aralarında para toplayarak patronu kurtarmalıdırlar" diyorlardı. O zaman bizde kendilerine "Patronunuzun 2 makinası varken iflas ediyordu, 10 makinası varken iflas ediyordu, 100 makinası var, 8 milyon liraya makina alîyor. Yeni bir fabrika açıyor, patron hala daha iflas ediyor" dediğimizde temsilciler toplantıyı terkettiler. Şunu iyice kavradık ki, patronlar kendilerini acındırarak işçilerin mücadelesini bastırmaya çalışıyor, yalanlara başvuruyorlar.

Bizim toplantılarımızda bulunan patron uşağı Murat ve Mustafa adında iki yağcı toplantıları, patrona ve sendikaya bildirdi. Sendikada patronla anlaşarak 1 gecede sözleşmeyi bitirip işçiler içinde ileri gelen 14 kişiyi işten attı. Buradan da şu dersi çıkardık; toplantıya katılan herkesi iyice tanımak gerekir, herkesin kesin konuşmalarına kanmamak gerekir. Patron uşaklarını iyi tanımalı, onların aramıza girmelerine karşı uyanık olmalıyız.

Bizler mücadeleyi bırakmadık. 14 arkadaşın işten atılmasıyla işçiler arasında belli yılgınlık olduysa da bunların üzerine giderek yendik ve mücadeleye bir o kadar daha fazla katıldık. 14 arkadaşın atılmasından sonra patron daha fazla baskı yapmaya başladı. Olur olmaz her şeye ihtar veriyor, işçilere küfür ediyor, izin zamanları geldiği halde işçilere ne izin, ne de izin parası veriyor, yaılan sözleşmeyi kendi lehine çevirmeye çalışıyordu. Zaten fabrikada sağlık şartları da tamamen bozuk; yemekler bozuk, 1963 yılının etlerini bize veriyorlardı. Kadınların çalıştıkları yerler depo, soyunma odaları buz gibi, herkes hasta oluyor, boyalar zehirlenmeye yol açıyor. Günde 1,2 arkadaşımız zehirleniyor. Buharlaşma gözlerde görmemeye yol açıyor, saçları döküyor. Erzak deposunda havalandırma tertibatı yok. Fabrika 267 işçi olmasına rağmen bir doktor bile yok. Halbuki kanuni olarak 50 kişiyi aşan bir yerde doktor bulunması şart. Baskılar ve zor şartlar altında yaşıyoruz. Sendikada işçilere sahip çıkmıyor, haftada bir iki gün patronla toplantı yapıp çıkıp gidiyordu. Bu baskıları belli oranda ortadan kaldırmak için temsilci değiştirmeyi düşündük. Fakat Türk-İş'in ve Teksif'in tüzüğünü okuduğumuzda, temsilcinin sendika tarafından seçildiğini gördük. Sendika istediği an temsilciyi değiştirir. Toplu iş sözleşmesini temsilci değil ancak sendika imzalar. Bu durumda Teksife göre temsilcinin hiç bir fonksiyonu yok. Temsilciler işçileri kandırmak için seçilmiş kukla oluyorlar. Bu sefer bu işkolunda DİSK'e bağlı Tekstil'e gittik. Onlar da bizle ilgilenmediler. Çünkü baylar koltuk kavgasına düşmüşlerdi. Böylece bunların da işçi düşmanı yüzlerini iyice gördük. Birliğimizi her gün daha da kuvvetlendirmeye başladık ve şunu iyice kavradık ki, bugün Türkiye'de sendikaların büyük çoğunluğunu sendika ağaları ele geçirmişler, kendi ceplerini doldurmada bir araç olarak kullanıyorlar. İşçiler sendika ağalarını yıkarak bu sendikaları gerçekten sınıf sendikaları haline getirmelidir. Sendikanın bizim toplantılarımızdan haberi oldu ve Teksif sendikası Yeni Bosna Şubesi başkanı Ali Kurt fabrikaya gelerek toplantılara katılan bir arkadaşla konuştu. Arkadaşın ağzından laf almaya çalıştı. Yüz bulamayınca tavır teğiştirerek "Arkadaş sana güvenim var", "Sözünün erisin, "seni temsilci yapacağım" v.s. gibi laflar etti. Sonra fabrikaya gelerek "şunu yapacağım, bunu yapacağım" gibi palavra sıktı.

Arkadaşlar bu faşist sendikacıların ve patronun esas gayesi muhalefeti ezmek için bir temizleme hareketine geçmektir. Bir de mücadelenin kendi boylarını aştığı için denetimleri altına alma gayesiyle bir takım güzel sözler söylüyorlar, bunlara kanmayalım. Şimdiye kadar hiç bir sorunumuzla ilgilenmeyen atılan 75 işçinin çoluk çocuğuyla sokakta bırakılmasına ses çıkarmayan sendika ağaları, devranları elden gidince ahkam kesmeye başlıyorlar. Patronun ve sendika ağalarının işbirliği içinde işçi atmalarını engelleyelim. Çünkü bugün ben, yarın sen, hepimiz atılmayla karşı karşıyayız. Bu durumda her atılan arkadaşımıza sahip çıkmalıyız. Çaresiz değiliz. Çünkü her şeyden önce kendi gücümüz var. Kendi gücümüze güvendikten sonra bizim önümüzde hiç bir güç duramaz. Bütün güçleri yerle bir ederiz. Çünkü davamızda haklıyız, haklı dava mutlaka zafere ulaşacaktır. ●

Sosyal-faşistlerin «zafer» çığlıkları ve gerçekler

Maden-İş sendikasına bağlı işçiler tarafından 1,5 yıldan bu yana sürdürülen ve son 8 ayda 11.000 işçiyi kapsayan, MESS grevi, geçen hafta başında sona erdi. Maden-İş' in sosyal-faşist yöneticileri faşist patron sendikası MESS ile 40.000 işçiyi kapsayan bir toplu sözleşme imzalayarak greve son verdiler.

İlk bakışta, bir grevin toplu sözleşme imzalanmasıyla sonuçlandırılması normal görünmektedir. Oysa gerçek çok farklıdır. Bu toplu sözleşmeyle, sosyal-faşist Maden-İş yöneticileri 40.000 işçinin menfaatlerini ayaklar altına almış, işişçileri tam anlamıyla faşist MESS'e satmışlardır. Sosyal-faşistler işçi sınıfını satış sözleşmesini zafer kazanmış kumandanlar edasıyla açıklamışlardır. Onlar, suçlarını bastırabilmek, işçi sınıfının gazabını yatıştırabilmek için zafer çığlıkları atıyorlar; işçilerin kafalarını bulandırarak suçlarını örtbas etmeye çalışıyorlar.

Bakalım, sosyal-faşistlerin zafer olarak tanıttıkları sözleşme, neler getiriyor, neler götürüyor.

MESS grevinin başlamasındaki anlaşmazlık maddelerinin en önemlilerinden birisi, "grup sözleşmesi" meselesiydi. MESS yöneticileri, MESS'e bağli işyerlerinden Maden-İş'in yetki aldıklarının sözleşmelerinin Maden-İş yöneticileri ile toplu halde görüşerek toplu halde imzalanmasını istiyorlardı. Böylece tek tek patronlar değil, onların örgütü MESS sendikasının karşısına çıkacağından patronların pazarlık gücü artıyor ve daha uzlaşmaz davranabiliyorlardı. Buna ilaveten, grup sözleşmelerine sadece Maden-İş ve MESS yöneticileri katılıyor, işçi temsilcileri görüşmelerde bulunmuyorlardı. Böylece patronlar ve sendika ağaları işçi sınıfı aleyhine daha kolay dolap çeviriyorlar görüşmelerde işçilerin ağırlığını hissetmiyorlardı. Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri, daha baştan itibaren özellikle ikinci nedenle grup sözleşmesi yapmak için can atıyorlardı. Ancak işçi sınıfının tepkisinden korktuklarından grup toplu sözleşmelerine karşı çıkmış göründüler. Halkın Birliği 15. sayısında "Maden-İş'in Kabule Yöneldiği Grup Toplu Sözleşmelerine Karşı Çıkalım" yazısıyla bu durumu çok önceden açıkladı, sosyal-faşist sendika ağalarının gerçek niyetini ortaya koydu.

Sosyal-faşist sendika ağaları, şimdi hiç utanmadan, grup sözleşmesinin sakıncası olmadığının anlaşıldığını, bunun toplu sözleşme düzeninde ileri bir adım olduğunu söylüyorlar. Aslında gerçek ortadadır. Sosyal faşistler grup toplu sözleşmesini kabullenerek işçi sınıfını MESS'e satmışlardır.

Grevin başlamasındaki anlaşmazlık maddelerinden bir diğeri, DGM direnişiyle işten atılan işçilerin yeniden işe alınmamasıydı. Maden-İş'in sosyal-faşist ağaları, atılan işçilerin işe alınmayacağını kabul ederek işçileri MESS patronlarına bu konuda da sattılar. Aslında çoğunluğu işçi sınıfının en iyi unsurlarından oluşan bu işçilerin işe alınmasını kendileri de istemiyorlardı. 6 Şubatta işbaşı yapıldıktan sonra bu konuda direnen işçileri, sosyal-faşistler polise ihbar ettiler patronla anlaşarak direniş yapan işçilerin önderlerini işten attırdılar.

Anlaşmazlık konularının önemlilerinden, birisi de kıdem tazminatlarının MESS tarafından 30 günle sınırlanmak istenmesiydi. Yapılan toplu sözleşmede, bu konuda da MESS in menfaati korundu ve kıdem tazminatları 30 günle sınırlandı. Sosyal-faşist Sendika ağaları işçileri bir defa daha sattılar.

Bir diğer anlaşmazlık konusu, MESS'in ileri sürdüğü yeni sosyal haklar tanınmamasıydı. Maden-İş yöneticileri MESS patronlarının bu konudaki isteklerini de kabullendiler.

İkramiyelerin ve yıllık ücretli izin sürelerinin dondurulması da MESS'in öne sürdüğü bir anlaşmazlık noktasıydı. Sosyal-faşistler ikramiyelerde ve izin sürelerinde, gülünç şartışlar sağlayarak bunların dondurulmasını kabullendiler. Sonra da bu gülünç artışları (izinlerin 1-3 gün artışı gibi) büyük bir zafermişçesine gürültüyle ilan ettiler.

Maden-İş'in sosyal-faşist ağaları grevde geçen günlere ait ücretlerin işçilere patronlar tarafından ödenmemesini de onaylayarak, işçileri bir kez daha sattılar. İşçiler biriken borçlarını ödeyecek gelirden dahi yoksun bırakıldı.

Sosyal-faşistler, korkunç hızla yükselen fiyatlardaki artışları dahi karşılamaya yetmeyen ücret artışlarını, zaten fiilen uygulanan 47,5 saatlik iş haftasını büyük bir kazanç elde etmiş gibi reklam edip, ihanetlerini gizlemek istiyorlar.

Ama sosyal-faşistlerin yaygaraları işçi sınıfının gözünü boyayamıyor. İşçi sınıfı sosyal-faşist ihanetin bilincine varmıştır ve hoşnutsuzluğunu, öfkesini ortaya koymaktadır. İşçi sınıfının dört bir yandan yükselen sesi, sendika ağalarını paniğe uğratmıştır. İşte bu yüzden, onlar, işçilere, özellikle devrimci işçilere *saldırılarını art*tırıyorlar. Patronla anlaşıp işçileri kapı dışarı etmeye girişiyorlar.

İşçiler, kardeşler,

Rus sosyal-emperyalizminin uşağı sosyal faşist sendika ağalarının yüzü bir kere daha bütün iğrençliğiyle açığa çıktı. Şunu bilmeliyiz ki, sırtımızdan geçinen Rusya'nın ve patronun bu uşaklarını, sendikalarımızdan kovup sendikalarımızın yönetimini kendi ellerimize almadan patrona karşı menfaatlerimizi gerçekten savunamayız. Yaptığımız bütün fedekarlıklar, bu alçakların ihaneti dolayısıyla sonuçsuz kalır, heba olur. Son MESS grevi ve yapılan toplu sözleşme bunun açık örneğidir. Öyleyse " "İşçiler sendika yönetimine" sözünü hayata geçirelim, sendika ağalarını kovarak yönetimi kendi güçlü ellerimize alalım.

Şunu da bilmeliyiz ki, komprador patronlara ve ağalara hizmet eden bu düzen sürdükçe, yurdumuz emperyalistler ve sosyal-emperyalistler tarafından soyulup, halkımız tüm bunlar tarafından sömürülüp, baskı altında, tutuldukça, yoksulluktan geri kalmışlıktan kurtulmamız imkansızdır. İşte bu yüzden sendikalarımıza sahip çıkma mücadelesini, komprador patronların ve ağaların düzenine son verecek, emperyalistleri ve sosyal-emperyalistleri kovacak milli demokratik halk iktidarını kurma yolundaki devrimci mücadelemizle birleştirmeliyiz. Bu hedefe varmak için de bugün faşist diktatörlüğü yıkma sosyal faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi saflarında yer alarak, kararlılıkla ileri atılmalıyız. Biricik kurtuluş yolumuz budur. Aydınlık yarınlara ancak bu şekilde varabiliriz.

Burhan Şahin ve yandaşları teşhir edildi

Ankara

22 Ocak Pazar günü, DİSK'e bağlı Basın-İş'in Ankara şube kongresi yapıldı. Kongreye üyelerin yarısı kadar (200 civarında) işçi katıldı. Revizyonist sendikacıların kongreyi birkaç gün önceden haber vermeleri işçilerin çoğunluğunun kongreye katılmasını engelledi. Bilindiği gibi Basın-İş'in başında Hikmet Kıvılcımlı'nın eski müritlerinden sosyal-faşist Burhan Şahin bulunmaktadır. Burhan Şahin ve yandaşları geçmişten beri Basın-İş'i kendi dergahları haline getirmişlerdir ve en ufak bir devrimci sesi sosyal-faşist nitelikteki çeşitli uygulamalarla bastırmaktadırlar. Bunun bir örneği de bu kongrede yaşandı.

Basın-İş Ankara Şube Başkanı, sosyal-faşist işçi düşmanı Zekeriya'dır. Zekeriya ile Burhan Şahin ve taraftarları kongreden önce birbirlerine en adi saldırıları yaparlarken, kongre günü geldiğinde pişkinlikle aralarındaki çelişkinin çözüldüğünü kongrede ortak çalışacaklarını açıkladılar. Çünkü bunlar, işçi sınıfına ve devrimcilere karşı mücadelede ortaktırlar, aralarındaki çelişki ise sendika ağalığı ve koltuk kavgasıdır.

Kongrede konuşan Türk Tarih Kurumu Matbaası'ndan iki işçi arkadaş esas olarak yakın zamanda yaşadıkları grevde revizyonist sendika ağalarının yaptıklarını sergilediler. Seminerlerin verilmemesini, kongreye sunulan raporda grevden bahsedilmediğini ve 1 Mayıs olaylarının karşı-devrimci tarzda konulduğunu vurguladılar.

EM-AŞ Matbaası'ndan konuşan işçi arkadaş ise, genel olarak DİSK'te özel olarak da Basın-İş'teki sosyal-faşist sendikacıları karşı-devrimci ideolojileriyle birlikte eleştirdi. Ankara şubesindeki sendika ağalarının Adana Türk Matbaası'ndan toplu halde işten atmalarda olduğu gibi, EM-AŞ'ta da işten atılan 8 işçinin haklarını savunmadığını, hatta bu işçilerin tazminatlarının hala alınmadığını, sosyal-faşist Zekeriya ve yandaşlarının bu konuda birşey yapmadıklarını anlattı. Bunların işçi sınıfının mücadelesiyle, bir ilgilerinin olmadığını, hakim sınıfların bir kesimini temsil ettiklerini, kurtuluşumuzun devrimle olacağını ve "işçiler sendika yönetimine" şiarını hayata geçirmemiz gerektiğini belirtti.

Bu konuşmalar üzerine sosyal-faşistler gemi azıya aldılar. Zekeriya ve Burhan Şahin hainleri devrimci harekete devrimci işçilere ve sosyalist ülkelere ağız dolusu küfürler savurdular. Artık çoğu işçinin yutmadığı "Maocu" edebiyatı yaptılar. Daha önceki kongrede Ajans-Türk'teki "Maocuyu" sendikadan nasıl attılarsa, bundan sonra da kendilerine karşı gelenleri sendikadan atacaklarını, tam bir işveren gibi davranacaklarını açıkladılar. Burhan Şahin ve birkaç revizyonist divan kurulunda olmalarından yararlanarak, kim olduğu dahi bilinmeyen kişilerin imzalarıy-

De.sa.15'de

Polis ve sosyal-faşistler Demirdöküm işçilerine saldırdı. 19 işçi atıldı

İŞTEN ATILMALARA KARŞI DİRENELİM

Türk Demir Döküm fabrikasından DGM direnişinden 2 ay kadar sonra sosyal- faşist temsilcilerin ihbarları sonucu 5 devrimci işçi işten atıldı. Bunlar ağzı salyalı sosyal faşist Mehmet Ertürk'ün kurbanlarıydı. İşçilerin tepkileri sonucu sendika atılan bu işçilere 45 günde 1000 er TL. maaş bağladı.

T.Demir Döküm'de sözleşme taslağı hazırlayan 2400 işçi ilk madde olarak atılan arkadaşlarının işe alınmasını koydular. Ve sonra patron lokavt uygulamasına geçti.

Bilindiği gibi MESS grevlerini Maden-İş'in sosyal-faşist sendika ağaları sattılar. DGM'den dolayı atılan 2000 kişi sokakta kaldığı gibi MESS'in prensipleri bütünüyle kabul edildi.

Üç yıllığa kadar varan grup toplu sözleşmeleri yapıldığı ve ücretler ve sosyal haklar çok düşük tutuldu. Üstelik öğrenildiğine göre sendika bir gizli madde olarakta sendikanın istediği işçileri işverenin atmasını koydurtmuştur.

6 Şubat Pazartesi günü T.Demir Döküm işçileri aldıkları karar üzerine: atılan 5 arkadaşlarını hep birlikte fabrikaya soktular. Bu duruma Rus uşakları engel olmaya çalıştılar.

Bunun üzerine; "bu işçileri patron değil siz attınız" "eğer durum böyle değilse gelin patrona çıkıp soralım" dediler. Bunu temsilciler kabul etmediler. Açıkça işçileri atanın patron değil kendileri olduğunu kabul ettiler.

Bu satılık sosyal faşistlere karşı büyük bir kin duyan yiğit Demirdöküm işçileri bu kez bunların elebaşısı olan Yaşar Soykal, Fahrettin, Seyfi Çağanı, vs. yi getirerek temsilciliğe hapsettiler. İşçilerin hesap sormak için getirmeğe çalıştıkları kiralık katil azgın sosyal faşist Yılmaz Kırlak belindeki 14 lük silahı işçilerin üzerine çevirdi, mermiyi namlıya sürerek nişan aldığı sırada, kitle elindeki silaha rağman kararlı bir şekilde bu azgın sosyal faşistin üzerine yürüyünce selameti müdürün odasına kaçmakta buldu. Bu durum üzerine diğer İGD'li Rus uşakları kaçtılar.

Demirdöküm işçileri adeta bir halk mahkemesi kurarak bu satılık sosyal- faşistlerden atılan arkadaşlarının ve şimdiye kadar Yaptıkları tüm namussuzlukların hesabını sordular; sabah 7 den öğlen 14'e kadar aç susuz hapsettiler. Sonra bahçeye yığılan yüzlerce işçi bu işçi düşmanı hainleri bahçeye çıkardı. İkiyüz metrelik bahçede çift sıra halinde dizilen işçiler bunların suratlarına tükürerek tekme, tokat kapıya attılar. Ve şöyle dediler "Eğer atılan beş arkadaş işe alınmazsa bizde sizin beşinizi işe almayacağız"

İşçilerin özellikle büyük kini olan Yaşar Soykal'i işçiler adeta linç edeceklerdi. Bu durum Maden-İş'in sosyal faşist sendika ağalarını çılgına çevirdi. Ve hemen Mehmet Ertürk patronla işbirliği ederek karakola, İstanbul emniyetine koşarak fabrikayı ertesi gün sabah 6 da polise ve İGD lilere sardırdı.

Bu duruma hazırlıksız olan devrimci işçileri sabah polis yardımıyla sosyal-faşistler içeri koymadılar. Ve tam 19 kişiyi işten attırdılar. Bu duruma karşı çıkanları karakola götürüp dövdürdüler. Bu kez 2. gün akşama kadar İGD'li sosyal faşistler polis desteğinde gözlerine kestirdikleri işçileri dışarı attılar. Atılanlar arasında 6 ay kadar önce büyük bir oy desteğiyle seçilen lokal yönetim kurulu ve lokal başkanı Hüseyin Gülmez'de var.

Demirdökümdeki bu durum sosyal faşistlerin saldırgan süratlarını ortaya koymuştur. Bu işçi düşmanı sosyal faşistler bir taraftan MESS anlaşmasını "Türkiye İşçi Sınıfının tarihinde eşi görülmemiş kazanımlar" diye namussuzca yalanla reklamını yaparken bir taraftanda sınıf bilinçli proletaryanın en küçük bir kıpırtısına azgınca saldırmaktadırlar. Bu onların ne kadar azılı emperyalist uşağı olduğunu gösteriyor.

Arkadaşlarının işe alınmasını istedikleri için işten atılan işçiler mutlaka işe alınmalıdır. DİSK yeni genel Bşk. Abdullah Baştürk seçilmeden önce ve sonra fikrinden dolayı tasfiyelere karşı olduğunu belirtirken samimi ise Maden-İş başına çöreklenmiş bu gözü dönmüşlerin işçi düşmanı tavrına seyirci kalmamalıdır. Seyirci kaldığı takdirde kendi niteliği hakkında işçi sınıfını daha iyi haberdar etmekten başka bir şey yapmaz.

T.Demirdökümdeki işçi kardeş!

Bu duruma sessiz kalmayalım. Atılan tüm arkadaşlarımızın geri alınması için mücadele edelim. Sendikaya baskı yapalım. İşi yavaşlatalım. Direniş yapalım.

Bugün arkadaşlarımızın başına gelen yarında bizim başımıza gelecektir. Fabrikamızdan ve sendikamızdan bu satılık sosyal faşistleri temizlemezsek bu sendika bize hizmet edemez.

Alibeyköylü İşçiler;

Demirdökümdeki işten atılmalara karşı çıkalım. Onların direnişini destekleyelim. Bakın 15-16 Haziran halkla işçilerin dayanışması ile başladı. O günleri örnek alalım.

Demirdöküm işçisi er veya geç sosyal-faşistlerin saltanatına son verecektir.

KAHROLSUN SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, MÜCADELESİ ZAFERİ!

ADANA

yüzü açığa çıkan işçi düşmanı M.Özerkan istifa etmek zorunda kaldı

1500 işçinin çalıştığı Adana Teksa fabrikası Mensa ile birlikte Teksif Yeşiloba şubesine bağlıdır. Bir süre öncesine kadar sendika başkanı olan Mehmet Özerkan başkanlıktan düşürüldü. M.Özerkan'ın başkanlığı sırasındaki marifetlerini Teksa'dan bir grup işçi yazdıkları mektupla dergimize açıkladılar. İşçiler H.Sesi oportünistlerinin yüzünüde daha iyi tanıdıklarını belirtiyorlar.

Başlangıçta reformcu maskesiyle ortaya çıkan M. Özerkan fabrikadaki yurtesver, devrimci oportünist ve sosyal faşistlerce desteklenerek daha önceki faşist sendika ağası Abdullah Esen'in yerine başkanlığa getirilmiştir. Teksa ve Mensa işçilerinin çoğu bugün olduğu gibi o zaman da DİSK'i ilerici bir konfederasyon olarak biliyor ve bu konfederasyona katılmak istiyordu. M. Özerkan önceleri DİSK yanlısı işçilere başkanlığı kazandığı takdirde DİSK'e geçeceğine dair vaadlerde bulunuyordu,

işçilerin en acil talepleri yerine getireceğini söyleyerek bol keseden atıyordu. Böylece bir taraftan devrimcilere ve oportünistlere yaranmaya çalışırken, diğer taraftan sosyal-faşistlerin ve DİSK yanlısı bilinçsiz işçilerin desteğini kaybetmemeye çalışıyordu.

M.Özerkan başkan seçildikten sonra H. Sesi oportünistleriyle ilişkilerini iyice geliştirdi. Oportünistler artık M.Özerkan'a iyice sahip çıkıyor, kendisini öve öve göklere çıkarıyorlardı. O da oportünistlere hizmet etmek için elinden geldiğince çalışıyordu. Bir zamanlar sosyal-faşistlere ve DİSK'i devrimci bir kuruluş sanarak bu kuruluşa geçmek isteyen işçilere yaptığı vaatleri unutan M.Özerkan, artık sendika bildirilerinde işçilere H.Sesi oportünistlerinin ağzıyla hitab ediyor, sendikalardaki revizyonist zinciri kırmaktan bahsediyordu. Bildirilerinde sosyal-faşist sendika ağalarını alabildiğine eleştiren bu sahtekar, faşist Teksif merkezi aleyhine bir kelime olsun yazmıyordu. Sosyal emperyalizme karşı (!) olduğu gerekçesiyle bu düzenbazı iyice kanatları altına alan oportünistler onun sayesinde sendikanın eğitim sekreterliğini bile ele geçirdiler. M.Özerkan, sendika yönetim kurulunun, onayını dahi almadan kaşarlanmış bir oportünisti bu göreve getirdi. Fakat devrimci işçilerin baskısıyla kısa bir süre sonra bu oportünisti görevinden uzaklaştırmak zorunda kaldı.

Bir yandan H.Sesi oportünistleriyle ilişkilerini geliştiren M. Özerkan, bir yandan da el altından patronla anlaşıyordu. İlkönceleri M.Özerkan'a verilen sendika arabasını fabrikaya almayan patron, artık fabrikanın kapısını bu satılmışa sonuna kadar açıyordu. M.Özerkan ve sendikayla ilgili işler için tahsis edilen araba, artık onu pavyon ve otellere getirip götürmek için kullanılıyordu. İşçilerin verdiği aidatlar bu sahtekar tarafından böyle çarçur ediliyordu. Sahtekarlığı iyice açığa çıkan bu satılmış artık işçilerin yanına bile yaklaşamıyordu. İşçiler defalarca, yüzüne tükürürçesine kendisini yanlarından kovdular. Ama o, yolsuzluklarını sürdürmeye devam etti. Bundan bir süre önce yapılan irade beyanının masrafları için gönderilen 40 bin lira, yine bu satılmışın cebine girdi. Kendisini destekleyerek sendika başkanlığına getiren, silah patlatma yüzünden içeri düştüğünde kendisini 2-3 ay besleyen Teksa ve Mensa işçileri M.Özerkan tarafından işte böyle mükafatlandırılıyordu (!)

M.Özerkan'ın gerçek yüzünü gören işçilerde DİSK'e geçme eğilimi giderek artıyordu. Bu arada sosyal-faşistlerin bu yöndeki çalışmaları da giderek yoğunluk kazanıyordu. Buna rağmen iki ay kadar önce yapılan irade beyanında Teksif çoğunluğu sağlayarak yetki aldı. Bunda sendika yönetim kurulundaki kişilerin iyiniyetli olmaları ve devrimcilerin çalışmalarının payı olduysa da daha çok işçilerin maddi kayba uğrama endişesinin rolü vardı. Çünkü Tekstil yetkiyi aldığı takdirde işçiler, süresi daha önce dolan toplu sözleşme farklarını alamayacaklardı.

Sendika yetkiyi aldıktan sonra, sendikaya ikinci başkan olarak seçilen yurtseverlerin ve devrimcilerin çalışmasıyla M.Özerkan iyice teşhir oldu. Ve işçilerin tepkisi karşısında istifa etmek zorunda kaldı. Teksa işçileri şunları belirtiyorlar:

"Bütün bunlardan sonra bizler. H.Sesi Oportünistlerinin gerçek yüzünü daha iyi gördük. Onlar sosyal-faşistlere karşı kul-

De.sa.15'de

«Bütünlüklü ç

Yoksa yamalı

Halkın Kurtuluşu bir süre önce "Ulusal Demokratik Halk Devrimi" başlıklı bir dizi yazı yayınladı. Bunu Halkın Birliği'ni eleştiren iki broşür izledi. Biz burada sözkonusu bu yazılarda ortaya konan baş çelişki, baş düşman anlayışları üzerinde duracağız.

Bunun son zamanlarda Halkın Kurtuluşu yazarlarının yaygarayla reklamını yaptıkları "bütünlüklü çizgilerinin" nasıl bir öz ve nitelik taşıdığının anlaşılması bakımından önemi vardır.

Bir kere hemen belirtelim, "Ulusal Demokratik Halk Devrimi" ve diğer yazılarda ortaya konan görüşler bütünlüklü değil, eklektiktir. Bu görüşlerde marksist - leninist hareketin doğru çizgisinin etkileri görüldüğü gibi, daha fazlasıyla ve esas olarak anti-marksist görüşlerin etkisi görülmektedir. Bu yazılarda ortaya konan anti-marksist tezlere, elbette Halkın Kurtuluşu yazarları da bir dizi örnek safsata eklemişlerdir. İşte böylece ortaya çıkan "bütünlüklü çizgi" sadece, Halkın Kurtuluşu yazarlarının marksist-leninist hareketin doğru çizgisini kabul edeceklerine, yanlışlarda ayak diremelerinin, devrimci kadroların marksist-leninist hareketin doğru çizgisinde birleşmesini önlemek için barikat kurmalarının ve onların gözünü görünüşte yaldızlı laflarla küllemeye çalışmalarının bir ifadesidir.

Halkın Yolu ile ilkesiz blok kurma şeklindeki bundan önceki benzer girişim nasıl iflas ettiyse, "bütünlüklü çizgi" balonları da kısa zamanda patlatılacaktır.

Halkın Kurtuluşu yazarları baş çelişki, baş düşman kavramları ve özel program üzerine bazı genel doğruları kabul ettiklerini belirtiyorlar, ancak iş somuta geldiğinde, kabul ettiklerini söyledikleri o bir kısım genel doğruların kendilerine hiçbir yol göstericiliği olmadığı, "bütünlüklü çizgilerinde" bir süs gibi durduğu görülüyor.

Ama biz önce Halkın Kurtuluşu yazarlarının ülkemizdeki temel çelişkiler üzerine ilgi çekici bir görüşleri üzerinde duralım; Şöyle yazıyorlar;

"Sosyo-ekonomik planda emperyalizm, (ve içteki uzantısı komprodor-tekelci kapitalizm) ile halk (rekabetçi milli kapitalizmin gelişmesinden yararı olan tüm toplumsal sınıf ve tabakalar) ve feodalizm, ya da feodal kalıntılar ile halk şeklinde ifade edilebilecek bu iki çelişme; siyasal planda emperyalizm le ülke ve emperyalizm işbirlikçisi yerli gericilik (büyük burjuvazi ve toprakağaları) ile halk arasındaki çelişme biçiminde de ifade edilebilir." (Halkın Kurtuluşu, s.87)

Bu sözlerin hiçbir tutarlı yanı yoktur. Halkın Kurtuluşu yazarlarının marksist-leninist çizgiden ayrı "bütünlüklü çizgi" yoratmak için ne kadar keyfi zorlamalara giriştiklerini göstermektedir.

Halkın Kurtuluşu yazarları "sosyo-ekonomik planda" ayrı, "sınıfsal planda" ayrı, birbiriyle alakasız "temel çelişki" tespiti yapıyorlar. Bunun onların ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı ile ilgili anti-marksist görüşlerinden bağımsız olduğu düşünülemez. Sosyo-ekonomik planda emperyalizmle, komprador kapitalizmi bir ve aynı, daha iyi bir ifadeyle komprador kapitalizmi emperyalizmin "içinde"(!) ele alıyor, öte yandan komprador kapitalistlerin gayri-milli de olsa ülkemizde bir sınıf olduğunu söylüyorlar. Ve ardından komprador kapitalizmin sosyo-ekonomik bir kategori olmadığını ileri sürüyorlar. Halkın Kurtuluşu yazarları tutarlı olmak için sosyo-ekonomik planda emperyalizm ve komprador kapitalizmle halk arasında tespit ettikleri bir temel çelişkinin sınıfsal planda ifadesini, emperyalist burjuvazi ve komprador burjuvazi ile halk arasında çelişkide bulabileceğini ortaya koymalıydılar. Diğer taraftan sosyo-ekonomik planda feodalizm ile halk arasında tespit ettikleri diğer temel çelişki de, sınıfsal planda feodal toprak ağalarıyla halk arasındaki çelişki değil de, tam bir mucize kabilinden "büyük burjuvazi" ve toprak ağalarıyla halk arasındaki çelişki oluveriyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının bu büyük muamma ile ilgili açıklamaları mucizeleri anlatan din kitaplarındaki safsatalardan farklı değil. Oysa marksizm-leninizm bize farklı nitelikteki çelişkilerin, ancak farklı yöntemlerle çözülebileceğini öğretiyor. Emperyalizmle çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki çelişkiyle, komprador kapitalizmle halkımız arasındaki çelişki farklı nitelikteki çelişkilerdir. Birincisi milli devrimci bir savaşla çözülebileceği halde, ikincisi, demokratik devrimle, devrimci iç savaş yöntemiyle çözülebilir. Bu nedenle bu iki çelişkiyi birbirine karıştırmak bir ve aynı göstermek marksizme tamamen aykırıdır.

Bugün ülkemizde iki temel çelişki vardır. Birincisi emperyalizm, sosyal-emperyalizmle çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki çelişki, ikincisi, komprador kapitalizm ve feodal kalıntılarla halk arasındaki çelişki. Bunların sınıfsal plandaki ifadesi ise emperyalist ve sosyal-emperyalist burjuvazi ile halkımız arasındaki çelişki ve komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfıyla halkımız arasındaki çelişkidir. Bu çelişkilerinin birincisinin çözüm yönetimimilli savaş, ikincisinin ise demokratik devrimdir. Bu iki temel çelişki devrimimizin milli ve demokratik yönlerinin somut ifadesidir ve bunları belirler. Çeşitli milliyetlerden halkımız emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların baskısı altındadır. Bu baskılardan komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların baskı biçimi emperyalist ve sosyal-emperyalist baskının ekonomik temelidir. Emperyalizm ve sosyal-emperyalizm ülkemizi komprador kapitalizm ve feodal kalıntıların varolduğu için baskı altında tutabilmektedir. Marksist-leninistler her zaman bu bakış açısına sahip olmuşlardır, Örneğin Mao Zedung şunları söylüyor:

"Ülkemizde yeni-demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfın .... sömürü ve zulmünü yok etmek komprador feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır. .... Yeni-demokratik devrim genel olarak kapitalizmi yukarı küçük burjuvaziyi, ya da orta burjuvaziyi yok etmeyi değil, sadece feodalizmi ve tekelci kapitalizmi, sadece toprakağası sınıfını ve bürokrat kapitalist sınıfı (büyük bur juvaziyi) yok etmeyi hedef alır." (Seçme Eserler, Cilt IV, s.184) (abç.)

Buradan da görüleceği gibi, Mao Zedung sosyo-ekonomik planda komprador üretim ilişkilerini, emperyalizmin içine sokmuyor, bunun tasfiyesini demokratik devrim görevi olarak belirliyor. Ve demokratik devrim görevini sosyo-ekonomik planda komprador-feodal üretim ilişkilerini tasfiye etmek, sınıfsal planda ise bürokrat kapitalist sınıfın ve toprakağası sınıfının yok edilmesi olarak belirliyor. Mao Zedung komprador kapitalizm ve feodalizm gibi sistemlerle, buna tekabül eden sınıfları Halkın Kurtuluşu yazarları gibi birbirinden ayırmıyor, üstelik birbirine sıkıca bağlı olarak aynı düzeyde ele alıyor. Halkın Kurtuluşu yazarları için bu gerçekler pek önemli görünmemektedir. Kendi keyiflerince anti-marksist temel çelişki tespiti yaparak sözümona "bütünlüklü çizgi" oluşturuyorlar.

Ülkemizdeki temel çelişkiler devrimin başlıca hedeflerini veya başlıca düşmanlarını ortaya koyarlar. Bunlar emperyalizm, sosyal-emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodal kalıntılardır. Marksist-leninistler, milli demokratik devrim sürecini belirleyen temel çelişkileri, bu sürecin her aşamasında tahlil eder, o ara aşamaya özgü özel programını saptarlar. Bu özel program, o ara aşamanın stratejisinin bir ürünüdür. Devrimci strateji, devrimin her aşamasında yıkılacak düşmanları doğru tespit etmeyi, dostu düşmanı iyi ayırdetmeyi, baş düşmanı azami tecrit etmek ve esas darbeyi indirmek için tüm güçleri ustaca kullanmayı ifade eder. Bu ise ancak iç ve uluslararası durumu ayrıntılı ve doğru tahlil etmeyi gerektirir. Milli demokratik halk devrimi süreci boyunca başlıca düşmanlar yukarda belirttiğimiz kuvvetlerdir. Ancak bu sürecin her gelişim aşamasında dost ve düşman saflarında değişiklikler ortaya çıkar. Marksist-leninistler her gelişim aşamasında iç ve uluslararası durumun ayrıntılı tahlili temelinde baş çelişki ve baş düşmanları doğru tespit etmek zorundadırlar. Tecrübelerin gösterdiği gibi devrimi zafere götürmek için baş çelişki ve baş düşmanların doğru tespit etmek, esas darbeyi baş düşmana vurmak kesin bir zorunluluktur. Her zaman genel olarak düşmanları değil, önümüzdeki somut düşmanı baş hedef almalı, baş düşmanı ikincil düşmanlardan ayırmalı, baş düşmanı yerle bir etmek için tecrit etmeli, düşman saflarında ki çatlak ve çelişkilerden devrim hesabına faydalanmalı, esas vuruşu baş düşmana indirmeliyiz. Bu anlayıştan yoksun olanlar marksizmin zerresinden habersizdirler. Lenin'in bu gerçeği dile getiren sözlerini hatırlatalım:

"Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak en son dereceye varan bir kuvvet gerilimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük 'yarığı', ayrı ayrı ülkeler bur juvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve kategorileri arasında en küçük çıkar çelişkilerinden ve aynı zamanda geçici bir müttefik olsa da, sallantılı olsa da, koşula bağlı bulunsa da, pek o kadar sağlam ve güvenilir olmasa da, sayıca güçlü bir müttefiki kendi tarafına kazanmak için en küçük olanaktan, en büyük özen ve uyanıklılıkla, en ustaca ve en akıllıca yararlanıldığı taktirde yenilgiye uğratılabilir. Bu gerçeği kim anlamadıysa ne marksizmin, ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerresini anlıyamamış - tır." (Sol Komü...zm, Bir Çocukluk Hastalığı, s.72)

Şimdi bu gerçeğin ışığında Halkın Kurtuluşu yazarlarının baş çelişki, baş düşman tahlillerine bir göz atalım.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının "bütünlüklü çizgilerinde" çok "yekpare" olduğundan olacak, baş çelişki ve baş düşmanla ilgili hiçbir somut tahlile rastlanmıyor. Ancak ülkemiz emperyalist işgal altında olmadığından "iç gericilikle" halk arasındaki çelişki baş çelişkidir anlamında derin tahlillere rastlanabiliyor. Kısacası Halkın Kurtuluşu yazarları için baş düşman, baş çelişki tespit etmek, fazla bir sorun değil - dir. Ülke işgal altındaysa milli çelişki baş çelişki olur, değilse, yerli gericilik. Bu düz mantık şaheseri anlayış, devrim yolunu da düz gören küçük burjuva bakış açısının ürünüdür. Bunlar temel çelişkilerin her gelişim aşamasında bu aşamanın şartlarına göre biçimlendiğini ve bunlardan birinin ön plana geçerek süreci belirlediğini kavrıyamazlar. Temel çelişkileri, varılan her aşamada tahlil etme, bunların aldığı şekli tesit etmek zahmetine katlanmazlar, "sol" çığırtkanlıktan medet umar, marksizmi zerrece anlamadıkları halde berbat bir böbürlenme ve ukalalık batağına batarlar. Bazan da marksist-leninistlerden öğrendiklerini kendileri keşfetmiş gibi yine onlara satmaya kalkarlar.

Bizim baş çelişki konusunda söylediklerimiz bellidir. Komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfıyla halk arasındaki çelişkilerin şiddetlendiğini, bu çelişkinin faşizm ve sosyal-faşizm ile halk kitleleri arasındaki çelişki biçimini alıp özellikle keskinleşip ön plana geçtiğini; yani baş çelişki olduğunu söylüyoruz. Merkezi görev tespiti de buradan çıkar. Bugün merkezi görev faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesidir. Başka bir ifadeyle faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesidir. Halk demokrasisi mücadelesi bugünkü şartlarda faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede somutlaşmaktadır.

Halkın Kurtuluşu yazarları, temel çelişkilerin her gelişim aşamasına göre şekilleneceğini kavramıyorlar. Sadece bunların bir aşamada birinin, bir başkasında diğerinin hiçbir değişikliğe uğramadan ön plana geçip baş çelişki olacağını düşünüyorlar. Oysa nasıl ki emperyalizmle olan milli çelişki, her gelişim aşamasına uygun olarak şekilleniyorsa, devrimin demokratik yönünü ifade eden çelişkide benzer bir durum arzeder. Böyle olmasaydı demokratik devrim görevlerinin ön planda olduğu çeşitli ara aşamalarda, buna uygun özel programlar ortaya koymak gibi bir sorun olmazdı. Halkın Kurtuluşu yazarlarının da yoktur. Onlar özel programdan bahsetmelerine rağmen, anlayışlarına göre genel program temelinde yükselen ama ondan farklı özel program ortaya koymalarına gerek yoktur. Özel programla ilgili söyledikleri genel laflar pek iğreti durmaktadır.

Ş DÜŞMAN ANLAYIŞININ ELEŞTİRİSİ

lü çizgi" mi? – alı bohça mı?

Halkın Kurtuluşu yazarları ayrıca baş düşmanın sadece baş çelişkinin düşman yönü olduğunu savunuyor ve "baş düşman bulunulan her ara aşamada, bu aşamanın objektif şartlarına göre biçimlendirdiği temel çelişkilerin karşı-devrim yönünün ifadesidir" görüşümüzü eleştirerek bunun "Baş düşman baş çelişki tarafından belirlenen ve bu temelde yükselen stratejik hedeflerdir" görüşümüzle çeliştiğini iddia ediyorlar. Hayır, bu ikisi çelişmemektedir. Sadece aynı şeyin farklı iki ifade tarzıdır. Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışı Japon emperyalizmine karşı mücadele yıllarında Mao Zedung'un Japon emperyalizmiyle Çin milleti arasındaki çelişkiyi baş çelişki tesit ederken, baş düşmanlar olarak Japon emperyalizmini ve Çinli hainleri tespit ettiğini açıklamaktan acizdir. Aynı anlayış 1939'dan sonra Vietnamda Japon-Fransız faşistleriyle olan çelişkinin baş çelişki olduğu halde, baş düşmanların, Japon-Fransız faşistleri ve onların uşağı kuklalar olduğu gerçeğini açıklamaktan mahrumdur. Yine aynı şekilde bu anlayış, faşist iktidarla halk arasındaki çelişkinin baş çelişki olduğu 1935 yıllarında Bulgaristan'da baş düşmanların faşist Çar Boris hükümeti, faşist Tsankov hareketi, faşist İtalya ve Almanya oluşunu açıklama yeteneğine sahip değildir.

Halkın Kurtuluşu yazarları, 1935 yıllarında komünistlerin faşizme karşı mücadele taktiklerini incelemek zahmetine katlansalardı, belki bir yığın boş laf etmek durumunda kalmazlardı. Dimitrof yoldaş bu yıllarda proletaryanın ortak hareketini sağlamak için bir şart olarak, tüm işçi örgütlerinin, esas vuruşu burjuvazinin en gerici kesimlerinin yıkıcı yumruğu faşizm üzerinde yoğunlaştırmak gerektiğini belirtiyor. Bu yıllarda hemen tüm Avrupa ülkelerinde, hatta dünyanın bir çok ülkesinde komünistler faşizme, faşizm tehlikesine karşı mücadeleye esas önemi verdiler. Faşizmle olan çelişkiyi baş çelişki tespit ettiler. Bu yıllarda çeşitli ülkelerde "iç gericilik"e karşı mücadele faşizme karşı mücadelede, faşizm tehlikesine karşı mücadelede somutlaşıyordu. Oysa "iç gericilik" sadece faşizmden ibaret değildi. Bugün de öyledir.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışı sorunu tamamen emperyalizmle bağları dışında ele almakta, bizim gibi yarı sömürgelerde demokratik devrim görevleri ön plana çıkarsa, bu şartlarda herhangi bir emperyalist devlet veya devletlerin baş düşmanlar içinde yer alacağını reddetmektedir. Örneğin Halkın Birliği'nin 11. sayısında yayınladığımız Filipinler Komünist Partisi'nin önderliğindeki Milli Demokratik Cephe programından anlaşılacağı gibi, Markos'un faşist diktatörlüğü ile halk arasındaki çelişki baş çelişki olurken, baş düşmanlar Markos'un faşist diktatörlüğü ve Amerikan emperyalizmidir. Halkın Kurtuluşu yazarları merkezi görevle, baş düşmanlar arasındaki ilişkiyi kavramaktan da acizler. Onlara göre merkezi görev,"baş düşmanlara darbe vurma görevidir." Oysa merkezi görev devrimin önüne dikilen o anki düşmanlara, yani baş düşmanlara karşı mücadelede kavranacak halkayı, baş düşmanlara karşı mücadelenin hangi temelde yürütüleceğini ortaya koyar. Bu aynı zamanda temel çelişmelerin çözümü için o anda kavranacak halkadır.

Aslında Halkın Kurtuluşu yazarlarının tüm çabaları iki süper devletin çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının da baş düşmanı olduğunu reddetmektir. Onlar bu noktada yurt dışındaki hizipçilerle aynı saflara düşmektedirler. Zaten Halkın Kurtuluşu yazarları iki süper devletin halkımızın baş düşmanı olduğu konusunda hiçbir tespit yapmayarak, aksine baş düşman sadece yerli gericiliktir tespiti yaparak, bu gerçeği doğruluyorlar. İki süper devletin halkımızın baş düşmanı olduğu tespitini yapmıyan Halkın Kurtuluşu yazarlarının "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganını kullanmaları ise ayrı bir tutarsızlıktır. Onların atabileceği tek slogan "Ne emperyalizm, ne sosyal-emperyalizm" olabilir.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının UDHD yazıları ve son broşürlerinde baş çelişki, baş düşman meselesiyle ilgili yazdıkları boş bir laf yığınıdır.

Çünkü "baş çelişki yerli gericilikle halk arasındaki çelişkidir" dedikten, " baş düşman iç gericilik; komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfıdır" tespiti yaptıktan ve iki süper devletin de baş düşman olduğunu reddettikten sonra, baş çelişki baş düşman tespit etmek tamamen göstermelik, göz boyama aracından başka birşey olabilir mi? Bu durumda savunulan tüm düşmanlara karşı toptan mücadele anlayışıdır. "Sol" gevezeliği bazı marksist kavramları süs aracı olarak oraya buraya serpiştirerek gizlemek mümkün değildir. Halkın Kurtuluşu yazarları bu baş çelişki, bu baş düşman demelerine rağmen, ne baş çelişki nede baş düşman tespit ediyorlar. Tespitlerinin onları vardırdığı yer, baş düşmanlara karşı değil, tüm düşmanlara karşı mücadele vaazeden sol çocukluktur, devrimi zaafa uğratmaktır.

Bir de Halkın Kurtuluşu yazarları bazen ne söylediklerini bilmez oluyorlar. Şunları okuyoruz UDHD yazısında:

"Halk yığınlarının devrimci demokratik mücadelesinin en başta en gerici, en azgın vs. akımlara ve kliklere yöneleceği de doğrudur." (Halkın Kurtuluşu, s.87) (abç.)

"Kuşkusuz bugün çeşitli emperyalist güçlere bağlı unsurlardan oluşan yerli gericiliğe karşı mücadele, en başta iki süper devlete bağlı unsurlara ve onların siyasi planda temsilcileri olan gerici faşist akımlara (sosyal-faşizm de bu akımlardan birisidir) yönelmek zorundadır." (Halkın Kurtuluşu, s.87) (abç.)

Neden en başta bunlara yönelmek zorundadır sorusuna Halkın Kurtuluşu yazarları bir cevap vermiyorlar. Mücadelenin en başta yöneleceği kuvvetler, esas darbenin indirileceği kuvvetlerdir. Yani baş düşmanlardır. Yoksa en başta bunlara karşı yönelmeye ne gerek var? Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlamak istemediği bugünkü şartlarda komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfına karşı mücadelenin, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede somutlaştığıdır. Ama bunu anlamıyanlar devrimci mücadeleyi bir adım bile ilerletemezler. Olsa olsa revizyonistlerin kuyruğuna takarlar.

Fakat işin ilginç tarafı, bizim milli bağımsızlık çizgisini savunduğumuz suçlamasını ispatlamak için bin dereden su getirerek, hayli terleyen Halkın Kurtuluşu yazarları, yukarki sözleriyle kendi kendilerini tekzip ediyorlar. Onlar bundan başka şunları yazıyorlar:

"Bu mücadele (yerli gericiliğe karşı mücadele-H.B.) aynı zamanda, ülkemizdeki faşist diktatörlüğün genel olarak destekçileri olan bütün emperyalistler ve özel olarak baş destekçileri olan iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'ni hedef alan bir mücadeledir." (Halkın Kurtuluşu s.87)

Neden özel olarak iki süper devleti hedef alıyor sorusuna da Halkın Kurtuluşu yazarları bir cevap vermiyorlar. Özel olarak hedef alıyorsa iki süper devletin baş düşman olmaması için bir sebep var mı?

Halkın Kurtuluşu yazarları "baş düşman iç gericiliktir" dedikten hemen sonra ise şunları söylüyorlar:

"Elbette böyle bir tespitten genel olarak emperyalizmin özel olarak iki süper devletin devrimimize daha az düşman oldukları ve bunların iç gericilikle birlikte devrimimizin başlıca düşmanları olmaktan çıktıkları gibi bir sonuç çıkarılamaz. Ancak burda somut olarak en başta yönelinmesi gereken bir hedef sözkonusudur." (Halkın Kurtuluşu, s.87) (abç.)

Bu pasaj Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışını bir bütün olarak yansıtması bakımından önemlidir. Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre baş düşman "iç gericilik" oluyor, ama tüm emperyalistlerde daha az düşman olmuyorlar. Yani onlarda baş düşman oluyorlar. Bu durumda yukarda belirttiğimiz gibi Halkın Kurtuluşu yazarlarının baş düşman tespitleri, somut şartların somut tahlilini yapma yeteneğinden yoksun "sol" çığırtkanlık yapanların, tüm düşmanları birden devirmeyi düşünen saf devrim hayalcilerinin imaline benziyor. "Genel olarak", "özel olarak" lafları ise ne olduğu belirsiz tekerlemedir sadece. Elbette Halkın Kurtuluşu yazarlarının "iç gericilik" dediği komprador kapitalistler, toprak ağaları ile emperyalistler, sosyal-emperyalistler devrimin başlıca düşmanları olmaktan çıkmazlar. Ancak her gelişim aşamasında bunlar tahlil yapma zahmetine girişmeden, baş düşman ilan edilemezler. Marksist-leninistler her ara aşamada objektif şartları tahlil ederek baş çelişki ve baş düşmanı tespit ederler. Öte yandan baş düşmanlarla ikincil düşmanlar aynı derecede düşmanlar değildir. Adı üstünde, baş düşman en tehlikeli düşmandır, devrimin önüne dikilen en büyük engeldir. Baş düşman dışındaki bir kuvvet, baş düşman kadar düşmansa, onu baş düşmanlar içinde saymamak için hiçbir sebep olamaz. Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışı bütün düşmanları baş düşman alma anlayışıdır. Onlar bu anti-marksist saf satalarını bizim doğru anlayışımıza kara çalarak ve birkaç genel doğruyu ardarda sıralayarak, keskin laflar sarfederek şirin göstermeye çalışıyor. Bir yandan milli bağımsızlık çizgisini savunduğumuz yolundaki ipe sapa gelmez laf kalabalığına yönelmeleri, diğer taraftan esas darbenin faşizme ve sosyal-faşizme vurulması gerektiğini, mücadelenin en başta bunlara karşı yönelmesi gerektiğini söylemeleri ve yukarki alıntıda görüldüğü gibi en başta yönelinmesi gereken hedefin baş düşman olduğunu ortaya koymaları, kafalarının ne denli karışık, çizgilerinin ne kadar "bütünlüklü" olduğunu gösteriyor. Böyle bir çizgi bütünlüklü değil, yamalı bohça olur.

Halkın Kurtuluşu yazarları bizim faşizm, sosyal-faşizm ve iki süper devleti baş düşman tespit etmemizin, milli çelişkiyi baş çelişki almaktan kaynaklandığını öne sürüyorlar. Yukarda birkaç örnek vermiştik. Bir tanesini daha hatırlatalım. Endonezya Komünist Partisi'nin özeleştirisi gözden geçirilirse EKP'nin Suharto faşist rejimini baş çelişki alırken, baş düşman olarak ABD emperyalizmini ve Suharto faşist tejimini tespit ettiği görülür. Elbette EKP, ABD emperyalizmine karşı mücadeleyi Suharto faşist rejimine karşı mücadele temelinde yürütmeyi öngörüyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışına göre EKP Suharto'nun Amerikancı faşist rejimini ve ABD emperyalizmini baş düşman almakta, milli çelişki ön plandaymış gibi tespitler yapmaktadır. Oysa bu ancak, somut şartların somut tahlilini yapmaya hiç gerek görmeyen, dar doktirinerci, salt teori peşinde koşan küçük-burjuva bakış açısı olabilir. Gerçek şudur ki, o tarihlerde (özeleştiri yapıldığı tarihlerde) Endonezya'da "iç gericiliğe" karşı mücadele Suharto'nun faşist rejimine karşı mücadelede somutlaşmaktaydı. Tıpkı bugün ülkemizde faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede somutlaşması gibi.

Halkın Kurtuluşu yazarları aciz bir zorlamayla bizle Aydınlık oportünistlerini yan yana koymaya çalışıyorlar. Bu, Aydınlık oportünizmi karşısında tutunamamalarını, oportünist akıma karşı mücadele yürütememelerini gizlemek amacı taşıyan, kimsenin dikkate almıyacağı boş bir çabadır. Oportünizme karşı mücadele, "sol" gevezelikle yürütülemez. Böyle birşey sadece oportünizmi güçlendirir.

Halkın Kurtuluşu yazarları "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganında ifadesini bulan revizyonizmle uzlaşma çizgisini aklamak için son broşürlerinde hayli çaba sarfediyorlar. Fakat bu onların revizyonizmle uzlaşma çizgisini sistemleştirme yolunda ilerlediklerini gösteriyor sadece. Bu slogan faşizmle halk arasındaki çelişkiyi baş çelişki alan anlayışın ürünüdür. Böyle bir tespitin ne kadar keskin lafla örtülürse örtülsün, Türkiye'nin bugünkü şartlarında götüreceği yer revizyonizmin saflarıdır. Bu sloganın "Kahrolsun Faşizm" sloganından hiçbir farkı yoktur. Pratikde de apaçık görüleceği gibi, bu sloganla revizyonistlerle yan yana durmak tamamen mümkündür. Halkın Kurtuluşu yazarları "biz faşizm derken sosyal-faşizmi de bunun içinde görüyoruz" diyorlar. Böylelikle marksist-leninist hareketin etkisiyle kabul etmek zorunda kaldıkları sosyal-faşizm olgusunu ne kadar yüzeysel kavradıklarını ortaya sermiş oluyorlar. Bu durumda tutarlı olmak istiyorlarsa sosyal-faşizmle ilgili herhangi bir slogan kullanmamaları, örneğin "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" sloganını atmamaları gerekir. Öyle ya nasılsa sosyal-faşizm faşizmin içinde(!). Böyle bir siyaset sosyal-faşizm tehlikesini kitlelerin gözünden gizleyen, sosyal-faşistlerin ekmeğine yağ süren, ancak onların alkışlayacağı bir siyaset olabilir. Emperyalizm, sosyal-emperyalizmi de içeriyor diyerek (ikisinin de em-

De.sa.15'de

TİKP; karşı-devrimci burjuva kulübü

Ocak ayının sonunda, Türkiye İşçi-Köylü Partisi adlı yeni bir partinin kurulduğu açık landı. Partinin kurucularının ad larını görenler programını ve kuruluşuyla ilgili açıklamayı okuyanlar, tescilli oportünistlerin yeni bir girişimiyle karşı karşıya olduklarını hemen anladılar.

Daha önce faaliyetlerini Ay dınlık Halkin Sesi dergileri et rafında sürdüren bu oportünist grup, artık bir legal parti kurmanın zamanı geldiğine karar vererek TİKP'yi kurdu. TİKP nin ilan edilen programına "3 Dünya Teorisi" yol gösteriyor. Bu program komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla sınıf iş - birliğini emperyalizme ve sos - yal emperyalizme uşaklığı öngör mektedir. Nitekim programda "ö zellikle daha tehlikeli Rus sosyal emperyalizmine karşı" "birleşik cephe" kurmaya çalışacakları oportünistlerce ifade edilmiştir. Opörtünistler "3 Dünyayı temel güç" aldıklarını yani dünyadaki kompradorlarla, toprak ağalarıyla elele kolkola yürüdüklerini de aynı yerde açıklıyorlar. "İkinci dünya" adını verdikleri emperyalistler le "ittifakı" öngören oportü - nistler, emperyalistlerle dünya halkları aleyhine birleşeceklerini açıkça belirtiyorlar.

Oportünistler, bütün bunlar dan sonra utanmadan, toprak dev riminden bağımsızlıktan dem vuruyorlar. Kompradorlarla, ağalarla, emperyalistlerle, sosyal emperyalistlerle birleşenler, p rogramlarında bunlara ancak al datmak için yer verebilirler. TİKP oportünistlerinin yaptığı da budur. Bütün meseleleri Türkiye devletinin istikrarı güven liği ve bölünmezliği mevcut düzenin devamı olan oportünistler devrim gevezelikleriyle milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı üzerine sözleriyle kimseyi aldatamazlar. Kürt milleti üzerindeki zulme dahi Türkiye'nin güvenliği sarsıldığı için karşı olanların dilinde millet lerin kaderlerini tayin hakkı, devrim, sosyalizm gibi sözler utanmazca bir yalan haline gelmektedir. Avrupalı emperyalistlerin işbirlikçilerine karşı hem dostluk hem mücadele politikasi izleyeceklerini yani esas olarak dost olduklarını söyleyen, gerçekte ise sadece kuyrukçuluk yapanlar, kompradorlara ve ağalara duydukları yakınlığı hemen ortaya koymuşlardır.

Kaşarlanmış oportünistlerin, başını çektiği TİKP karşı- devrimci bir burjuva klübü olarak doğmuştur. Oportünist şefler, parti başkanı sekreteri vb. gi bi ünvanlarla, bol reklamla hasretini çektikleri şeylere, hakim sınıfların gözündeki hakkı itibara geç de olsa kavuşmanın sevinci içindedirler.

Ama, halkımız yıllardır tanı dığı kaşarlanmış opürtünist lere metelik vermemektedir ve vermeyecektir. TİKP'de efendileri komprador ağalar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle birlikte kabaran devrim seli önünde tutunamıya - cak, halkımızın mücadelesinde boğulup gidecektir. Onları bu akibetten efendileri dahi kurtaramaz.

OPORTÜNİST "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"

Bu nasıl önderlik, bu nasıl devrim
Oportünist "Üç Dünya Teorisi"
Leninizmi inkar etmek istiyor
Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Kurdurmuş üsleri ovaya dağa
Komprador burjuva şu zalim ağa
İtici güç diyor bunlar bu çağda
Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Uzlaşmaz çelişkiyi uzlaştırıyor
Ezenle ezileni birleştiriyor
Sözde süperlerle savaştırıyor
Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Halkı faşistlerin arkasına takar
Sınıf işbirliği bu yolda gider
Marksist teoriyi gözardı eder
Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Başta Avrupa'yı hep savunuyor
Amerika'nınsa dişi düşmüştür diyor
Sadece Rusya'ya güvenemiyor
Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

AŞIK VİCDANÎ

«Üç Dünya Teorisi» her geçen gün daha fazla iflas ediyor

İSTANBUL

15 Ocak 1977 pazar günü, 1 Mayıs Gecekondu Mahallesinde "Oportünist 3 Dünya Teorisi"ni Reddedelim" toplantısı yapıldı. Toplantıya, 40-50 kişi katıldı.

Halkın Birliğinden konuşmacı arkadaş, toplantıya başlamadan önce katılanları 1976'da katledilen Sami Ovalıoğlu arkadaş ve tüm devrim yolunda düşenler için 1 dakikalık saygı duruşuna çağırdı.

Saygı duruşundan sonra HB' den konuşmacı arkadaş, "Oportü nist "3 dünya teorisi"ne tavır almamanın ve orta yolculuğu benimsemeye çalışmanın, karşı devrimin ve Aydınlık oportünizminin değirmenine su taşıdığını" açıkladı.

HB'den konuşmacı arkadaş,basit bir dille "3 dünya teorisi" ni savunmanın siyasi hareketleri hangi noktalara getireceğini koydu. Bugün, komprador burjuva ve toprak ağalarının devleti - nin, polisin, jandarmanın "devrimci" olamıyacağını bunu 1 Mayıs Gecekondu halkının bizzat kendi pratiğiyle öğrendiğini belirtti. Buna karşılık, oportü nist "3 dünya teorisi"nin en iyi savunucusu Aydınlık oportü - nizminin ise, 1 Mayıs direnişin den sonra, bu direnişte halka önderlik eden devrimcileri nasıl karalamaya çalıştığını, gecekondu halkının çok iyi bildiğini belirtti.

Arkadaş, çağımız, devlet, devrim gibi konularda M-L'in te mel ilkelerini açıkladı ve "3 dünya teorisi"nin M-L'e tamamen zıt bir teori olduğunu gösterdi.

Toplantının olumsuz yanı, HK'dan ve HY"dan arkadaşların, konuyu dağıtmaları ve toplantının amacına hizmet etmeyen aydın gevezeliğine dönüştürmele ri oldu. Bu durum toplantının öneminin kavranamamasını etkile di.

DIYARBAKIR

25.1.1978 günü Ergani Lise Der'de Halkın Yolu taraftarları nın hazırladığı "üç dünya teori si" seminerine Halkın Birliği taraftarlarıda katıldılar.

İlk önce Halkın Yolu'ndan bir konuşmacı "üç dünya teorisi" meselesinde yapılan demagojilere değindi ve kitleyi uyardı. Bu teorinin Mao Zedung yolda - şın öğretileriylen taban tabana zıt olduğunu ortaya koydu. AEP'ye oportünistlerin yöneltti ği "iki çizgi arasındaki mücade leyi reddediyor" "Emperyalist - lerarası çelişkileri reddediyor" vs. gibi suçlamalara cevap verdi. AEP'nin bu konularda marksist-leninist bir siyaset izlediğini belirtti.

Arkasından emperyalizm ve proleter devrimleri çağında dün ya devrim stratejisini ustalara dayanarak açıkladı. Bu konuda "üç dünya" teorisinin karşı-dev rimci özünü teşhir edip onun yeni demokratik devrimi red eden, statükocu bir teori olduğunu ortaya koydu.

Halkın Yolu'ndan sonra söz alan Halkın Birliğinden arkadaş, oportünistlerin "Lenin'de dünyayı üçe bölmüş" şeklindeki tahrifatlarını açıkladı. Lenin Stalin ve Mao Zedung yoldaşlara dayanarak dünyadaki iki sistemi; emperyalist sistem ve sosyalist sistemi ortaya koyarak bu oportunist teorinin çağımızın değiştiğini iddia ettiğini açıkladı. Sonra bu teorinin mil letlerin kendi kaderlerini tayın hakkını red eden, sosyal şöven bir teori olduğunu belirtti.

Daha sonra arkadaş "ulus lararası yeni iktisadi düzenin" kapitalist olmayan yoldan kal - kınma teorisiyle öz olarak aynı olduğunu,reformlarla emperya - list sistemdenkopulabileceğihayalini yaydığını belirtti.

Bu seminer her geçen gün ipliği dahada çok pazara çıkan oportünizme bir darbe vurdu.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

ELBİSTAN

Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Elbistan'da da faşistler okullarda ve şehir merkezinde devrimcilere ve hal ka saldırıyorlar. Bu saldırıların son örneklerinden biri 25 Ocak günü Lise'de 3 devrimcinin dövülmesidir. Bu saldırıları körükleyenler faşist müdür Mustafa Kök ve faşist müdür muavini Rıfak Kozanoğlu'dur.

Devrimciler olaya seyirci, kalmadılar ve faşistlere hak ettikleri cevabı verdiler.kaçan faşistleri kovalayan devrimcile rin karşısına başında faşist kaymakamın bulunduğu polisler çıktılar. Devrimcilere sopayla saldıran kaymakam, devrimcile - rin karşı saldırıya geçmesini ve polisi saldırtmayı planladı. Ancak bu provakasyonu boşa çıkarıldı. Aynı kaymakam çocukların can güvenliğinin sağlanma sını isteyen velileri polis vasıtasıyla dışarı atmıştı.

Kaçan faşistler ortaokul öğrencilerinin yolunu kestiler. Bunu duyan devrimciler öğrenci leri almak için halkla birlikte yola çıktılar. Bu sırada faşistler bir binadan kitleye ateş açtılar. Halk kendisini savundu ve faşistlerin üzerine yü rüdü. Faşistler çareyi kaçmakta buldu. Olay yerine gelen polisler bir polis faşistlerce dövüldüğü halde silahlı katillerin kaçmasına yardımcı oldular; gelip devrimcileri topladılar . Halk, faşistlerin saldırısını ve faşist polis işbirliğini protesto etti. Bundan sonra, olay yerine gelen jandarma polisle birlikte halka cop ve dipçikle saldırdı. Ancak bütün bunlar halkın polisin ve jandarmanın niteliğini kavramasına yaradı, kinini biledi.

Elbistan'lı Yurtsever Gençlik halkın mücadelesini ne faşist kaymakamın ne sivil faşist çete lerin ne de polis ve jandarmanın önleyebileceğini belirtiyor ve CHP'ye umut bağlayan öğrenci velilerine şöyle sesleniyorlar:

"Ayrıca, karşı-devrimci CHP hükümetine umut bağlayıp çocuklarına sahip çıkmayan veliler; çocuklarınıza sizden ve devrim cilerden başka sahip çıkacak kim se yoktur. CHP halkın değil komprador patronların ve toprak ağalarının partisidir. CHP hükü metiyle faşist diktatörlük yıkılmadı. Faşist polis ve jandarma yine halk düşmanlarını kol layıp, halka saldıracaktır. Çocuklarımızın can güvenliğini sağ lamak için mücadeleye atılalım. Faşist diktatörlüğü yıkma, sos yal faşist gelişmeyi önleme, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi saflarında birleşelim."

İSTANBUL

Geçtiğimiz ay Gültepe Mes - lek Lisesi'nden bir öğrencinin vurulması üzerine, ertesi gün Lise silahlı faşistlerle doldu. Faşist-polis işbirliğiyle öğren ciler silahlı faşistlerce zorla narak okul iki gün boykota so kuldu. Faşistler silahlarını açıkça gösterdikleri halde polis müdahale etmemiş, aksine faşist leri desteklemiştir. Kandırıl - mış, genç öğrenciler bu eylemle rinde faşistlere alet olmuşlardır.

Bundan sonra, faşistler Lise'de baskılarını arttırmışlardır. Kendilerine idare ve faşist öğretmenler de yardımcı olmaktadır. Okulda ve dışarıda faşistler devrimcilere saldır - mış ve tehdit etmişlerdir. Bazı devrimci öğrenciler okuldan uzaklaştırılmışlardır.

Ancak, bütün bunlar öğrenci gençliğin faşistlere olan nefre tini yoğunlaştırmış, öfkesini kabartmıştır. Gültepe Meslek Lisesi'nden Yurtsever Gençlik, faşist saldırılara kararlılıkla göğüs germeye, faşistleri alt etmeye kararlı olduğunu, faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal- faşist gelişmeyi önleme, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi saflarında halk gençliğini birleştirme azminde ol duğunu belirtmektedir.

MUSTAFA SUPHİ, ALİ HAYDAR, MERAL, ATİLLA YOLDAŞLAR TÜM YURTTA ANILDI

iskenderun

Ali Haydar Yıldız yoldaş ve devrim şehitleri 24 Ocak 1978 günü İskenderun'da anıldı. Bu amaçla Cumhuriyet Lisesi'nde bir anma eylemi düzenlendi. H.B'den bir arkadaş Ali Haydar yoldaşın hayatını ve mücadelesini anlattı. İGD'li sosyal-faşistler eylemi sabote etmek istediler fakat hak ettikleri cevabı aldılar. Olay üzerine toplantı kısa tutularak derslere girildi.

Aynı günün akşamı 200'den fazla devrimcinin katıldığı bir anma toplantısı düzenlendi- H.B adına konuşan arkadaş devrimcilerin sadece anmayla yetinemiyeceklerini, şehitlerimizin mücadelesinin olumlu yanlarını benimseyip, hatalarından dersler çıkarmaları gerektiğini belirtti. Ali Haydar yoldaşın erdemlerini, örnek niteliklerini anlattı. Ali Haydar yoldaşın içinde yer aldığı TKP(M-L) Hareketi'nin olumlu ve doğru yanlarını vurgulayarak, yaptığı hataları da kısaca anlattı.

Konuşmacı arkadaş, bugün halkın üç silahı olan parti, cephe ve ordu üzerinde durarak, bugün partinin kurulmasının kavranması gereken halka olduğunu belirtti. İşçi sınıfının proleter devrimci siyasete kazanılmasının önemini ve sendikal mücadeleye eğilmemiz gerektiğini belirtti. Arkadaş gençliğin kazanılıp örgütlenmesiyle, kadınların seferber edilip örgütlenmesi üzerinde de durdu.

Daha sonra HK ve HY'dan arkadaşlar konuştular.

H.B'den arkadaş tekrar söz alarak H.Y'nin Şefik Hüsnü'nün oportünizmine sarılmasının, uluslararası yeni oportünist akım saflarında yer alma hazırlığıyla bağını ortaya koydu. Devrimcileri oportünizmi kararlılıkla reddetmeye çağırdı.

Marşlar söylenip devrim andı içildikten sonra toplantı sona erdi.

Tarsus

28.1.1978 günü Tarsus'taki H.B ve H.K taraftarları M.Suphi ve devrim şehitlerini anma toplantısı düzenlediler. Toplantıda saygı duruşundan sonra önce H.K adına, daha sonra ise H.B adına bir devrimci konuştu.

H.K adına konuşan arkadaş daha çok Şefik Hüsnü'yü eleştirdi. Bu konuda tek yanlılığa düştü, Ş.Hüsnü'nün tali olan olumlu yanlarını belirtmedi.

H.B adına söz alan arkadaş, Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının mücadelesi ve savundukları siyasi çizgi üzerinde durdu. Atilla Özkan, Ali Haydar Yıldız ve Meral Yakar yoldaşların kararlı mücadelesini dile getirdi.

Bundan sonra H.B taraftarı bir arkadaş M.Suphi üzerine konuştu, Şefik Hüsnü'nün oportünizmini eleştirirken H.K'nun tek yanlı yaklaşımını da belirtti.

Toplantı böylece sona erdi.

GAZİANTEP

Düztepe Lisesinden H.B taraftarları 24 Ocak 1973 günü faşist diktatörlüğün eli kanlı cellatları tarafından katledilen Ali Haydar Yıldız ve 16.Ocak 1978'de komprador Patron-Ağa devleti'nin kiralık katilleri faşist polisler tarafından öldürülen Nihat Kaymakçı yoldaş için anma toplantısı düzenlediler Anmat toplanması başlamadan önce H.B den bir arkadaş, dünya proletaryasının büyük önderi Lenin ve tüm devrim şehitleri için tüm liseli arkadaşları saygı duruşuna davet etti. Yine konuşmacı arkadaş genel olarak ülkemizdeki, özel olarak şehirimizdeki ve son günlerde daha da artan faşist-polis, ülkü ocakları, kontr- gerilla işbirliğine değinerek işlenen cinayetleri anlattı. Daha sonra Ali Haydar ve Nihat yoldaşın emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodal toprak ağalarına karşı kararlı mücadelelerine değindi.

H.Kurtuluşundan bir konuşmacı arkadaşın konuşmalarında Ali Haydar yoldaşın emperyalizme sosyal emperyalizme komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı verdiği kararlı mücadelesine hiç yer vermemesi ve adının anmaması son derece dikkat çekiciydi.

Orta yolcu ve kürt milliyetçisi akımlar ise her zamanki tavırlarını, sürdürerek yoldaşlarımıza saygısızlık ettikleri gibi yoldaşlarımızın, adlarını ağızlarına almaktan bile acizdiler.

Toplantı devrimcilerin Ali Haydar ve Nihat yoldaşlarımızın kararlı mücadelelerinden dersler çıkararak; Birlik, Mücadele, Zafer şiarıyla faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme, demokratik, halk iktidarını kurma yolunda yürütülen mücadelenin zaferine inancı sağlamlaştırdı.

İZMİR

İZMİR BUCA BÖLGE CEZAEVİN'de tutuklu bulunan TKP/ML- TİKKO TMLGB "sanık"ları ve diğer gruplardan arkadaşlar, 22 Ocak 1973 te ölen MERAL YAKAR yoldaşı 24 Ocak 1973 te İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş ile bir köm'de (Vartinik te) kalmakta iken faşist işkenceci Fehmi Altınbilek komutasındaki bir manga tarafından öldürülen ALİ HAYDAR YILDIZ yoldaşı ve 18 Ocak 1976 günü Zeytinburnunda bir "operasyon" sırasında MUHSİN BODUR ve METE ALTAN adlı faşist işkenceci köpekler tarafından öldürülan ATİLLA ÖZKAN yoldaşı hep beraber andılar. Saygı duruşunda bulunduktan sonra marşlar söylediler, yoldaşların mücadelesini dile getirdiler.

ANKARA:

Mamak Lisesi H.Birliği taraftarları 24 Ocak 1978 günü Ali Haydar Yıldız yoldaşı yiğitçe andılar.

Önce bir arkadaş Ali Haydar Yoldaş'ın mücadelesini dile getirdi. O'nun mücadelemizde yaşayacağını, mücadelesini örnek alacağımızı belirtti.

Daha sonra Ali Haydar Yıldız Yoldaş ve devrim mücadelesi uğrunda şehit olan diğer devrimciler adına saygı duruşuna geçildi.

Andı içiren arkadaş, emperyalizme sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele çağrısı yaptı. Kitlede büyük bir çoşkuyla buna katıldı ve and içti.

Daha sonra Ali Haydar Yoldaşın mücadelesini yansıtan sloganlar atıldı. Ve düzenli bir şekilde dağınıldı.

TOKAT

Tokat'ın Kunduz köylüleri Emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme sosyal-faşizme karşı MDHD mücadelesinde katledilen halkımızın yiğit evlatlarından Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar, Atilla Özkan yoldaşları anma toplantısı düzenlediler.

Toplantıda yoldaşların doğru yolda yürüttükleri kararlı mücadeleleri anlatıldı. Gerçek kurtuluşun onların yürüdüğü şanlı mücadele yolundan yürüyerek olacağı bir kere daha vurgulandı. Ülkemiz devriminin çeşitli, sorunları ele alınarak tartışıldı.

Kunduz köylüleri MDHD yolunda mücadele eden halkımızın yüzlerce yiğit evladını katleden işkenceci katillerden hesap sorulması gerektiğini ve şehit yoldaşların anılarının rehber mücadelelerinin mücadelemize önder olacağını belirtiyorlar.

KAYSERİ

Halkımızın yiğit evlatları Ali Haydar Yıldız, Atilla Özkan ve Meral Yakar yoldaşlar 24 Ocak günü düzenlenen bir toplantıyla Kayseri'de de anıldılar.

Saygı duruşundan sonra kısaca 1971 dönemi, TKP(M-L) hareketinin doğuşu ve niteliği üzerinde duruldu. Konuşmacılar şehit yoldaşlarımızın hayatı ve mücadelesini anlattıktan sonra toplantı, devrim andının içilmesiyle son buldu.

Kayseri'den Halkın Birliği taraftarları şehitlerimizi halkın daha geniş kesimlerine mal etmek için çaba sarfetmemiz gerektiğini, hata ve zaaflarımızı altederek şehitlerimize layık olabileceğimizi belirtmektedirler.

TUNCELİ

24 Ocak günü Ali Haydar Yıldız yoldaş Pertek'in Aşağı Gülbahçe, yukarı Gülbahçe, Şökrük ve Dorutay köylerinde ayrı ayrı yapılan toplantılarla anıldı.

Toplantılara özellikle yoksul köylüler katıldılar. Saygı duruşundan sonra konuşan arkadaşlar Ali Haydar Yıldız yoldaşın örnek mücadelesini anlattılar. Halkımızın kurtuluşunun, milli demokratik halk devrimiyle gerçekleşebileceğini belirttiler.

Geceler devrimci marşların ve türkülerin söylenmesiyle devam etti, Pir Ahmet Yoldaş'ın katilini protesto etmek için imza toplandı. Devrimci bir hava içinde geçen geceler, devrim andı içilmesinden sonra sona erdi.

erzincan

Ocak ayının 22 sinde Erzincanın bir köyünde A.Haydar YILDIZ, Meral YAKAR ve Atilla ÖZKAN'ı anma gecesi yapıldı. Geceye katılmaları için bütün devrimci kişi ve gruplara çağrı yapıldı. Devrimci Yol taraftarları geceye gerekçe göstermeden katılmadılar.

Gecenin açılış konuşmasının tertip komitesi adına bir arkadaş yaptı. Konuşmasında Üç yoldaşımızın ve mensubu oldukları TKP (M-L) Hareketinin Marksist-Leninist ve doğru olan yanlarını savundu. Faşist diktatörlüğün katliamlarını teşhir ederek, yoldaşlarımızın mücadelesini savundu. Yoldaşlarımızın mensup oldukları TKP(M-L) hareketinin hatalı olan yanlarını da eleştirerek ortaya koydu.

Ayrıca geceye katılan diğer siyasi gruplara da söz hakkı verildi.

İSTANBUL:

Sefaköy Lisesinde ocak ayı içinde İstanbul'un diğer Liselerindeki faşist baskı ve saldırıları protesto mahiyetinde okul çıkışında Liseli Gençlik bir yürüyüş düzenledi. Protesto yürüyüşünde "Gençliğe Can güvenliği, öğrenim özgürlüğü" "Faşist Müdür İstifa""Kahrolsun Faşist Eğitim","Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız","Okullarda faşist idare-polis işbirliğine son!" sloganları atıldı. Ancak Faşist müdür, polis çağırtarak gençliğin bu haklı yürüyüşünü , engellemek istedi ve polis kız-erkek demeden öğrencilere saldırdı. İki arkadaşımızı gözaltına alarak işkence uyguladılar.

Öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü, Can güvenliği temelindeki mücadelesini arkadan hançerlemek isteyen Halkın Sesi oportünistleri ise "Bunlar maceracıdır, kitleyi kırdırmak istiyorlar vs." gibi propagandalarla gençliğin aktif, militan mücadelesini engellemek istemektedirler.

Şüphesiz ki onların bu anlayışları karşı-devrimci "3 dünya teorisi"nden kaynaklanmaktadır. Bu devrim kaçkınları,"Gençliğin faşist kesimi olamaz, gençlik bütündür","şebekesi olan herkes okula girmelidir" gibi demagojilerle halk gençliğinin can düşmanlarını dost göstermeye çalışmaktadırlar. Faşist katilleri bilinçlendireceklerini ve onlarla ittifak yapabileceklerini söylüyorlar. Buna karşı çıkan yurtseverlere ise "maceracı" çamurunu atıyorlar. Ama Yurtsever Liseli Gençlik can düşmanları faşistleri, sosyal-faşistleri çok iyi tanımaktadır. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün ancak Demokratik Halk İktidarı ile sağlanacağının bilinciyle bu mücadeleyi halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi ile birleştirerek kurtuluşa varmaya kararlıdır.

İSTANBUL:

Türkiye çapında yoğunlaşan faşist saldırılar devrimcilerin bulunduğu ve faşistlerin barınamadığı Çağlayan Lisesine de yönelmiştir. Lisede bir kaç faşist bulunmaktadır. Bunlar devrimcilerin karşısında ezildikleri için okulda birşey yapamamaktadırlar. İşte bu üç beş köpek kendileri birşey yapamadıkları için, dışarıdan sivil faşistleri okulun çevresine getirmektedirler. Bu faşist köpekler 16.1.1978 günü okul dağıldıktan sonra bir kaç devrimci öğrencinin üzerine silah ile saldırdılar. Bunun üzerine devrimciler okulda bulunan faşistlere haketikleri dersi verdiler. Aynı gece faşistler, tahrip kalıbı döşeyerek okulu tahrip ettiler ve okulda 50 bin lira civarında hasar meydana getirdiler.

Faşistler, bunları okuldaki eğitimi engellemek, okuldaki devrimci güçleri bölmek ve öğrenciler arasındaki devrimci birliği engellemek için yapıyorlar. Fa-

De.sa.15'de

ÖZELEŞTİRİ SLOGANININ BAYAĞILAŞTIRILMASINA KARŞI

J.V. Stalin

Özeleştiri sloganı gelip geçen ve çabuk ölüp giden bir şey olarak görülmemelidir. Özeleştiri, Parti kadrolarının ve genel olarak işçi sınıfının devrimci gelişme ruhuyla eğitilmesinin bir özel metodu, bir bolşevik metodudur. Daha Marks proletarya devriminin güçlendirilmesinin metodlarından biri olarak özeleştiriden bahsetmiştir. Özeleştirinin Parti'mizle ilgisi, özeleştirinin başlaması, Bolşevizmin ülkemizde kuruluşuna, işçi hareketi içinde özel devrimci akımın kurulmasının ilk günleri kadar eskiye dayanır.

Bilindiği gibi, Lenin daha Bolşeviklerin bağımsız siyasi parti teşkil etmedikleri, tam tersine Menşeviklerle beraber Sosyal Demokrat Partisi'nin içinde etkili oldukları 1904 ilkbaharında, bilindiği gibi Lenin daha o zaman, Parti'yi "özeleştiri ve kendi eksikliklerini çekinmeden açıklama"sı çağırısında bulundu. "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" adlı broşüründe daha o zaman Lenin aşağıdakileri yazdı:

> "Onlar" (Marksistlerin muhalifleri-J.Stalin) "sırıtarak gülecekler ve bizim anlaşmazlıklarımıza sevineceklerdir. Onlar, broşürümde Parti'mizin eksiklik ve yetersizliklerine değindiğim tek tek kısımları, amaçları için bütünün içindeki bağından koparmaya tabii ki çaba sarfedeceklerdir. Rus sosyal demokratları, bu iğne batırışlarıyla kendisinin yanıltılmasına müsade etmeyecek, bunlara aldırmadan, işçi hareketinin gelişmesiyle mutlaka ve kaçınılmaz olarak üstesinden gelinecek, özeleştiri ve kendi eksikliklerini çekinmeden açıklama (1) çalışmasını sürdürecek kadar şiddetli mücadeleleri yeterince başarıyla sonuçlandırdı. Fakat muhalif baylar, kendi "partileri"ndeki gerçek durumun bir tablosunu bize çizsinler, Parti'nin II. Kongresi'nin Protokolü bile onlarınkine yetişemez." (2)

Yoldaşlar özeleştiriyi geçici bir görüntü, her zaman bütün modalarda olduğu gibi kısa zamanda eskiyip çöplüğe atılması gereken bir moda olarak düşünmekle kesinlikle yanılmaktadırlar. Özeleştiri gerçekte Bolşevizmin cephaneliğinde yokluğu düşünülemeyen ve sürekli etkili olan, Bolşevizmin bütün doğasıyla, devrimci ruhuyla ayrılmaz bağları olan bir silahtır.

Bazan, özeleştirinin iktidarı almamış ve "kaybedecek bir şeyi" olmayan bir parti için iyi bir şey olduğu, bununla beraber iktidarı almış, düşman kuvvetleriyle sarılmış ve zaaflarının açıklanması düşman tarafından yararlanılabilecek olan bir parti için tehlikeli ve zararlı olduğu düşünülmektedir. Bu yanlıştır. Bu kesin olarak yanlıştır! Tam tersine, Bolşevizm iktidarda olduğu için, inşamızın başarıları Bolşevikleri kendini beğenmiş yapabileceği için, Bolşevikler zaaflarını görmeden geçebilecekleri ve bu yüzden düşmanlarının işini kolaylaştırabilecekleri için, işte bundan dolayı, bilhassa şimdi, bilhassa iktidarı aldıktan sonra özeleştiriye ihtiyaç duyulmaktadır.

Özeleştirinin hedefi hatalarımızın ve zaaflarımızın ortaya çıkarılması ve ortadan kaldırılmasıdır. Özeleştiri proletarya diktatörlüğü şartlarında işçi sınıfının düşmanlarına karşı Bolşevizmin mücadelesini sadece kolaylaştıran bir şey olduğu açık değilmidir. Lenin 1920 Nisan ve Mayısında "'Sol Radikalizm' Komünizmin Bir Çocukluk Hastalığı" yazısında, Bolşevizmin iktidarı aldıktan sonraki durumun özelliklerini dikkate alarak, şunları yazıyordu:

> "Bir siyasi partinin hatalarına karşı tutumu, o partinin ciddiyetinin ve sınıfına ve emekçi kitlelerine karşı görevlerini, gerçekten yerine getirip getirmediğinin en önemli ve en emin ölçüsüdür. Bir hatayı açıkça kabul etmek, (3) onun sebebinin açığa çıkarmak ona sebep olan ortamı tahlil etmek, hatanın düzeltilmesi yolunu dikkatle araştırmak, ciddi bir partinin özelliğidir, onun görevlerini yerine getirip getirmediğinin ifadesidir, sınıfının ve sonra da kitlelerin eğitimi ve yetiştirilmesinin ifadesidir." (4)

Lenin 1922 Martında XI. Parti Kongresinde şunları söylediği zaman bin kere haklıydı:

> "Proletarya, devrimde şunun veya bunun mükemmel bir şekilde başarıldığını ama şunun veya bunun başarısız olduğunu itiraf etmekten korkmaz. Bütün şimdiye kadar yok olup giden partiler, kendini beğenmiş olduklarından ve güçlerinin nereye dayandığını görmediklerinden, kendi hatalarını söylemekten korktuklarından (5) yok olup gittiler. Fakat biz yok olup gitmeyeceğiz, çünkü biz zaaflarımızı söylemekten korkmuyoruz ve zaaflarımızı gidermeyi öğreneceğiz" (6)

Bundan yanlız bir sonuç çıkar: Özeleştiri olmadan, Parti'nin, sınıfın, kitlelerin doğru eğitimi olamaz; Parti'nin, sınıfın, kitlelerin eğitimi olmadan, Bolşevizm olamaz.

Niçin, özeleştiri sloganının doğrudan doğruya şimdi, doğrudan doğruya bu tarihi anda, doğrudan doğruya 1928 yılında özel güncel önemi vardır?

Çünkü, hem iç, hem de dış hatlarda sınıf ilişkilerinin (çelişkilerinin-ç) keskinleşmesi şimdi bir veya iki yıl öncekinden çok daha fazla gün ışığına çıkmıştır.

Çünkü, bizim zaaflarımızı ve hatalarımızı ülkemizin işçi sınıfına karşı kullanan Sovyet iktidarının sınıf düşmanlarının karışıklık çıkarma çabaları, şimdi bir veya iki yıl öncekinden çok daha fazla ortaya çıktı.

Çünkü, Şahti-Davası'nın ve köydeki kapitalist unsurların "tahıl temini manevraları" ve planlamadaki bizim hatalarımızla birlikte bize etki yapmadan geçip gidemez ve geçip gitmemelidir.

Eğer biz, devrimi sağlamlaştırmak ve düşmanlarımıza tachizatlı karşı koymak istiyorsak, Şahti-Davası'nda ve tahıl tedarikindeki zorluklarda açığa çıkarılmış olan hatalarımızdan ve zaaflarımızdan kendimizi, mümkün olduğu kadar hızla kurtarmalıyız.

Eğer biz, işçi sınıfının düşmanlarının sevineceği, her çeşit "şaşkınlıklar" ve "tesadüfler" tarafından gafil avlanmak istemiyorsak, daha açığa çıkarılmamış, bununla beraber, şüphesiz var olan zaaflarımızı ve hatalarımızı mümkün olduğu kadar çabuk ortaya çıkaralım.

Burada tereddüt etmek, düşmanımızın işini kolaylaştırmak, zaaflarımızı ve hatalarımızı derinleştirmek demektir. Özeleştiriyi yaygınlaştırmadan, özeleştiriyi güçlendirmeden, sayısı milyonları bulan işçi sınıfı ve köylü kitlelerini zaaflarımızın ve hatalarımızın açıklanması ve giderilmesine seferber etmeden, bütün bunları başarmanın imkanı yoktur.

Bu yüzden, MK'nın ve (MK(K)'nın
Nisan toplantısı Şahti meselesindeki açıklamasıyla tamamen haklıydı:

> "Evvelden görülebilen bütün tedbirlerin başarılı bir uygulamasının garanti edilmesinde temel şart XV. Parti Kongresi'nin özeleştiri hakkındaki sloganının etkili bir şekilde eyleme geçirilmesidir." (7)" (8)

Özeleştiriyi yaygınlaştırabilmek için bütün bir dizi Parti'nin önüne dikilen engeller aşılmalıdır. Kitlelerin kültürel geriliği, proletaryanın öncüsünün kültürel güçlerindeki eksiklikleri, tembelliğimiz, "komünist kendini beğenmişlik"imiz vs. bunlara dahildir. En kötü engellerden bir tanesi, belki de sonuç olarak en kötü engel aygıtımızdaki bürokratizmdir. Burada bahsedilen, Parti, devlet, sendika, kooperatif örgütlerinde ve her çeşit diğer örgütlerde bürokrat unsurların bulunduğudur. Burada bahsedilen, zaaflarımızdan ve hatalarımızdan yaşayan, kitlelerin eleştirisinden, kitlelerin kontrolünden ateşten korktuğu kadar korkan, bizim özeleştiriyi yaygınlaştırmamızı engelleyen bizim zaaflarımızdan, hatalarımızdan kurtulmamızı engelleyen bürokrat unsurlardır. Örgütlerimizdeki bürokratizm basit bir büro küfü (tozu-ç) ve kırtasiyecillik olarak görülmemelidir. Bürokratizm örgütlerimiz üzerindeki burjuva etkilerin tezahürüdür. Lenin şunu dediği zaman haklıydı:

> ".... Bürokratizme karşı mücadele mutlaka zorunlu bir mücadele olduğunu ve onun küçük burjuva unsurlara karşı mücadele görevi kadar karışık olduğunu anlamak zorundayız. Bürokratizm devlet düzenimizde o kadar derin bir yara haline geldiki, Parti programımızda bundan bahsedilmektedir ve bu yüzden, çünkü onun küçük burjuva unsurla ve onun parçalanmışlığıyla ilgisi bulunmaktadır. (9)" (10)

Eğer biz, özeleştiriyi gerçekten yaymak istiyorsak ve kendimizi inşamızın hastalıklarından kurtarmak istiyorsak, örgütlerimizdeki bürokratizme karşı çok büyük kararlılıkla mücadele yürütülmelidir.

Biz çok büyük bir kararlılıkla, bürokratizme karşı panzehir olarak, sayıları milyonları bulan işçi ve köylü kitlelerini tabandan eleştirmeleri, tabandan kontrol etmeleri için seferber etmeliyiz.

Lenin şunu dediği zaman haklıydı:

> "Eğer biz bürokratizme karşı mücadele yürütmek istiyorsak, tabandaki kitleleri kazanmak zorundayız"....çünkü" işçi ve köylüleri kazanmadan, bürokratizm başka yolla ortadan kaldırılabilir mi? (11)" (12)

Sayıları milyonları bulan kitleleri de "kazanmak" için, işçi sınıfının bütün kitle örgütlerinde ve bilhassa Parti içinde bile proleter demokrasinin yayaygınlaştırılması, gereklidir. Bu şart olmadan, özeleştiri sıfırdır, bir hiçtir, boş laftır,

Bizim her türlü özeleştiriye ihtiyacımız yok. Biz, işçi sınıfının kültürel seviyesini yükselten, zafere inancını güçlendiren, güçlerini artıran, onlara ülkenin efendisi olmada yardım eden bir özeleştiriye ihtiyacımız var.

Bazıları, eğer özeleştiri bir kere mevcutsa, hiç bir çalışma disiplinine ihtiyaç olmadığını, işi terk edebileceklerini düşünüyorlar. Bu özeleştiri olamaz, tam tersine bu işçi sınıfıyla alay etmektir. Çalışma disiplinini bozmak için değil, tam tersine onu güçlendirmek için, böylece çalışma disiplininin bilinçli olması için, böylece onların küçük burjuva baştan savmacılığına karşı koymaları için özeleştiriye ihtiyaç var.

Diğerleri, eğer özeleştiri bir kere mevcutsa, hiç bir önderliğe ihtiyaç olmadığını, direksiyonun bırakılabileceğini, ve her "şeyin tabii gidişe" bırakılabileceğini düşünüyorlar. Bu özeleştiri olamaz, tam tersine bu rezalettir. Öncülüğü zayıflatmak için değil, tam tersine onu güçlendirmek için, böylece önderlik kağıt üstündeki ve zayıf otoriteli önderlikten, hayat dolu ve gerçek otoriteli önderlik olması için özeleştiriye ihtiyaç var.

Bununla beraber, başka tarzda da "özeleştiri" var, Parti ruhunu tahrip eden, Sovyet iktidarını gözden düşüren, inşamızı zayıflatan, iktisatçı kadrosunu dağıtan, işçi sınıfını silahsızlandıran, gevezelikten yozlaşmaya götüren bir "özeleştiri" de var. Dün, troçkist muhalefet bizi tamamiyle böyle bir "özeleştiri"ye çağırdı. Parti'nin bu "özeleştiri"yle hiç bir iliskisi olmadığını söylemek lüzumsuzdur. Parti'nin bütün gücüyle, bütün araçlarla böyle bir "özeleştiri"ye karşı mücadele edeceğini söylemek lüzumsuzdur.

Bu bize yabancı, yıkıcı anti- bolşevik "özeleştiri"yle, bizim bolşevik, Parti ruhuna özen gösterme, Sovyet iktidarını güçlendirme, inşamızı düzeltme, iktisatçı kadrosunu güçlendirme, işçi sınıfını silahlandırma hedefi olan özeleştirimiz arasında kesin ayrım yapılmalıdır.

Özeleştiriyi güçlendirme kampanyası biz de ilk defa bir kaç ay önce başladı, Kampanyanın ilk sonuçlarını çıkarabilmek için

elimizde gerekli veriler bulunmamaktadır. Fakat şimdiden, kampanyanın sevindirici sonuçları görülmeye başladığı söylenebilir,

Durmadan yeni işçi sınıfı kesimlerini içine alarak ve sosyalist inşaya katarak, özeleştiri dalgasının büyümeye ve gelişmeye başladığını itiraf etmemiz gerekir. Üretimdeki danışma toplantılarının ve geçici kontrol komisyonlarının canlanışı gibi gerçekler bile bunu ifade etmektedir.

Üretimdeki danışma toplantılarının ve geçici kontrol komisyonlarının delillere dayanan ve denetlenmiş emirlerini, şüphesiz çekmecelerde tutma teşebbüsleri daha hala var, bunlara karşı kesin mücadele gereklidir, çünkü bu çeşit teşebbüsler, işçilerin özeleştiri şevkini köreltme amacını gütmektedir. Gelecekte, bu çeşit bürokratik eğilimler büyüyen özeleştiri dalgasıyla hiç artık kalmadan süpürülüp gideceğinden hiç şüphe edilemez.

Bizim iktisatçılar kadrosu özeleştiri sonuçlarını çabuk toplamakta olduğu, daha uyanık olduğu, iktisadi yönetme sorunlarına daha ciddi yaklaşmaya başladığı ve Parti, Sovyet, sendikalardaki kadrolarımızın ve her çeşit diğer kadrolarımızın daha iyi işittikleri, kitlelerin eleştirilerine daha duygulu bir şekilde yaklaştıkları reddedilemez.

Şüphesiz, parti içi ve genel işçi demokrasisinin işçi sınıfının kitle örgütlerine şimdiden tam girmiş olduğunu kabul edemeyiz. Meselenin kampanyanın daha da yaygınlaşmasıyla ileri götürüleceğinden şüphe etmek için hiç bir sebep yoktur.

Şüphesiz basınımız şurada veya burada daha hala yüzeyselliğe kaçıyor, o eleştiri uyarılarından köklü eleştirilere geçmeyi ve köklü eleştirilerden kalkarak eleştirilerin sonuçlarını genelleştirmeyi, eleştiri yoluyla inşamızda hangi başarılar elde edildiğine dikkati çekmeyi, daha hala öğrenmedi. Bu çalışma kampanyanın daha sonraki gelişmesinde ilerletileceğinden muhakkak şüphe edilmemelidir.

Kampanyanın olumlu yanlarının yanı sıra olumsuz yanlarının da vurgulanması gerekir. Burada, şimdi, kampanyanın hemen başlangıcında özeleştiri sloganının var olan çarpıtılması kastedilmektedir ve eğer ona şimdi karşı çıkılmazsa, özeleştirinin bayağılaştırılması tehlikesi doğar.

1. Bir dizi yayın organının, kampanyayı sosyalist inşamızın eksikliklerini olgulara dayanarak eleştirme zemininden, kişisel yaşamın taşkınlıklarına karşı reklam çığlıkları zeminine dönüştürme eğilimlerini belli etmekte olduğunu vurgulamak her şeyden önce zorunludur.

İrkutsk'un Kaza Komitesi ve Kaza Yürütme Komitesi'nin organı olan "Vlastj truda " (İşin Gücü) gazetesini (128. sayısını) örnek olarak alalım. Orada reklam " sloganları"yla doldurulmuş bütün bir sayfa bulunabiliyor; şu şekilde: "dizginsiz cinsel münasebet burjuvalıktır","bir kadeh rakıyı ikinci kadehe takip eder","özel inek, özel evin habercisidir","yatak eşkiyaları","ateş almayan bir atış" vs. vs. "Birşkovki"ye (13) layık çığlıklar şeklindeki bu"özeleştiri" nin sosyalist inşamızı düzeltmeyi hedef alan bolşevik özeleştiriyle nasıl bir ilişkisi olduğunu insan kendine soruyor? Reklam notlarını kaleme alanın komünist olması mümkündür. Onun içinde Sovyet iktidarının "sınıf düşmanı"na karşı tutuşan bir ateşin olması mümkündür. Fakat, onun burada doğru yoldan saptığı, sınıfımızın dilini konuşmadığı hakkında hiç bir şüphe olamaz.

2. Genel olarak ifade edildiğinde, doğru eleştiri yapmada beceriklilik eksiği olmayan yayın organları, bu yayın organları bile eleştiriyi bir spor faaliyeti, senzasyon yaratma durumuna getirerek, salt eleştirmek için eleştiri yapmak seviyesine indirdiklerini vurgulamak da zorunludur. Örnek olarak, "Komsomolskaya Pravda"yı ele alalım: Komsomolskaya Pravda"nın özeleştiriyi yaygınlaştırmaktaki başarıları herkes tarafından bilinmektedir. Buna rağmen, bu gazetenin son sayılarını ele alalım ve Sovyetler Birliği Merkezi Sendika Yönetimi' ne yönelttiği eleştirilerine, bu konu hakkında yapılmış bir dizi kabul edilmez karikatürlerine bakalım. Şunlar sorulmalıdır: Kimin bu çeşit "eleştiri"ye ihtiyacı var ve o özeleştiri sloganını leke sürmekten başka ne getirebilir? Eğer sosyalist inşamızın menfaatleri tabiki göz önünde bulundurulursa ve dar görüşlülere yılışıklıkları için malzeme yaratabileceği hesap edilerek, hiç bir ucuz senzasyon yaratmak istenmiyorsa, bu çeşit bir "eleştiri" niçin gereklidir? Tabiki, özeleştiri her tür silahın kullanılmasını gerektirir.

"Hafif süvari" (14) de bunlardandır. Fakat, hafif süvariden hafif düşünceli süvari anlamı çıkarılmamalıdır?

3. Bütün bir sıra örgütümüzün, özeleştiriyi iktisatçılarımıza karşı bir saldırıya, onların itibarını işçi sınıfının gözünden düşürmeye dönüştürme belli eğilimleri olduğunu vurgulamak sonuç olarak gereklidir. Şu gerçek var: Ukranya ve Merkezi Rusya'daki bazı bölgesel örgütler, en iyi iktisatçılarımıza karşı doğrudan saldırıya başladılar, bu iktisatçılarımızın kabahatı, hatalara yüzde yüz karşı çıkmamalarıdır. Bölgesel örgütlerin iktisatçıların işten atılma, kararlarını hiç bir bağlayıcılığı olmayan, açıkça yanlız onların yalnız gözden düşürülmesi için düşünülmüş kararları nasıl izah edebiliriz? Eleştirilmelerine rağmen, iktisatçıların bu eleştirileri cevaplandırmalarına olanak verilmemesini nasıl izah edebiliriz. Bizde ne zamandan beri önyargılar özeleştiri olarak nitelendirilmektedir?

Biz tabiki, özeleştirinin yüzde yüz doğru olmasını isteyemeyiz. Bir eleştiri tabandan geliyorsa, yalnız yüzde 5 ile 10 arasında doğru bile olsa, onu hakir göremeyiz. Bütün bunlar doğru. Bundan, bizim iktisatçılardan hatalara yüzdey yüz karşı çıkmalarını istememiz gerektiği mi çıkmaktadır? Dünyada, hatalara yüzde yüz karşı çıkan bir tek insan bile varmıdır? İktisatçılar kadrosunun yetişmesi için yıllara ve bir çok yıla ihtiyaç duyulduğu, iktisatçılara, çok ihtiyatlı ve dikkatli davranmamız gerektiğini anlamak o kadar zormudur? İktisatçılara karşı özeleştiriye, onlara saldırmada değil, tam tersine onların düzeltilmesi ve güçlendirilmesinde ihtiyacımız olduğunu anlamak o kadar zormudur?

İnsanın eksikliklerini eleştir, fakat özeleştiri sloganını bayağılaştırma ve onu "yatak eşkiyaları","ateş olmıyan bir atış" ve diğerleri gibi konularla reklam denemeleri aracı haline getirme.

İnşamızın eksikliklerini eleştir, fakat özeleştiri sloganını gözden düşürme ve onu ucuz senzasyonların hazırlandığı yol geçen hanı mutfağına döndürme.

İnşamızın eksikliklerini eleştir, fakat özeleştiri sloganını saptırma ve onu iktisatçılara ve diğer yöneticilere karşı saldırı aracı haline dönüştürme.

Ve esas olan: Kitlenin tabandan eleştirisinin yerine, tepeden"eleştirici" laf kalabalığını geçirme, işçi sınıfı kitlelerine saflaşması ve eksikliklerimizi gidermede inşamızı düzeltmede yaratıcı insiyatifini, göstermesi için imkan ver.

İlk defa 26 Haziran 1928'de "Pravda"nın 146. sayısında Stalin imzasıyla yayınlandı.

J.V.Stalin
Eserler II. cilt, s. 127-138, rusça,

Bu yazı Stalin'in Eserlerinin 11. cildinden Almanca'dan çevrilmiştir.

(1) Altını ben çizdim- J.Stalin.
(2) V.İ.Lenin, Seçme Eserler İki cilt halinde, cilt I. Diez Yayınevi, Berlin 1951, s.327-328
(3) altını ben çizdim- J.Stalin.
(4) V.İ.Lenin, Seçme Eserler iki cilt halinde, II. cilt, Dietz Yayınevi, Berlin 1952, s.703
(5) altını ben çizdim- J.Stalin.
(6) "SBKP(B)'si Tarihi, Kısa Ders"den alıntı, Dietz Yayınevi, Berlin 1951, s.450
(7) altını ben çizdim- J.Stalin.
(8) bak. (Parti Kongreleri, Parti Konferansları ve MK'nin genel Toplantısının Bildirge ve Kararlarında SBKP(B)" II. Kısım, 1941, s.275, rusça.
(9) altını ben çizdim- J.Stalin
(10) V.İ.Lenin, Bütün Eserler, cilt XXV. Viyana-Berlin 1930, s.620.
(11) altını ben çizdim- J.Stalin.
(12) V.İ.Lenin, Bütün Eserler XXVI. cilt, Moskova 1940, s.270
(13) "Birschewyje Wedomosti" (Borsa Haberleri)-Rus kaldırım gazetesi, 1880'den beri Petersburg'da basıldı, rüşvet ve ilkesizlikleriyle tanındı, 1917 Ekimi-nin sonunda Petersburg Sovyetleri tarafından yasaklandı-redaksiyon.
(14) "Hafif süvari" teriminden, fabrika ve dairelerdeki çeşitli aksaklıkları açığa çıkaran gençlik birlikleri anlaşılıyordu- redaksiyon.

KÜRDİSTAN'da MİLLİ ZÜLME SON

Faşist diktatörlük bir yandan Türkiye Kürdistanı'nda yıllardan beri Kürt milleti üzerinde uygulamış olduğu ırkçı, şoven baskılarını aralıksız sürdürürken, diğer yandan da senelerden beri Kürt milletiyle kader birliği yapmış, aynı koşullar ve aynı topraklar üzerinde yaşamış ve onunla kaynaşmış olan Arap milliyetine de katliamlar şeklinde milli baskı uygulamaktadır.

Daha dün kitle halinde öldürülen 20 yoksul Arap'ın ağıtları köylüler arasında dilden dile dolaşırken, ve bu katliamın acı ve ızdırapları daha unutulmamış iken, bunlar yetmiyormuş gibi bir yenisi daha eklendi. Saat 19-20 sularında sırt hamallığı yapan topraksız Arap köylüleri, sınırı geçmek isterken jandarmanın ateş açması neticesinde 23 yaşlarında Aziz Karakuş iki mermi yarası alıp öldürüldü. 45 yaşındaki Abdullah Ölüm ise yaralı şekilde sınırı geçtikten iki gün sonra öldü. Geriye kalan 13 kişiden bir çoğu da yaralı şekilde sınırı geçmeyi başardılar.

Faşist diktatörlüğün geriye bırakmış olduğu acı, ızdırap ve bir avuç gözyaşı. Böylelikle, Kürdistan'da uygulanmış olan katliamlar zincirine bir yenisi daha eklenmiş oldu.

Öte yandan büyük koyun tüccarları ve büyük kaçakçılar sınırdaki faşist subaylarla, amirlerle anlaşıp vurgun vuruyorlar. Tabii, bunların kılına zarar gelmez. Çünkü onlarla işbirliği yapmaktadırlar.

Halkın Birliği Viranşehirde sınırda katledilen Abdullah Ölüm'ün ailesiyle konuştu:

H.B.- Adınız, soyadınız?

- Halluma Ölüm.

H.B.- Katledilen arkadaşla yakınlığınız?

H.Ö.- Kocam.

H.B.- Olayı kısaca anlatır mısınız?

H.Ö.- Bizler bir dönüm arazisi olmayan dokuz nüfuslu bir aileyiz. Kendi geçimimizi sağlayabilmek için, yaz aylarında Adana bölgesine gidip pamuk toplamakla, çapa vurmakla almış olduğumuz parayla ancak dokuz nüfusumuzun bir kaç ay aç kalmamasını sağlayabiliyoruz. Fakat kış gelip çattığında her taraftan daha da mağdur duruma düşüyoruz. Bir yandan yakacak meselesi, bir yandan giyim sorunu ve diğer yandan açlık problemi bizi ölümle karşı karşıya bırakıyor. Açlığa karşı ben ve kocam güç de olsa dayanabiliyoruz. Fakat ufak çocuklarımız, açlıktan her gece acı içerisinde feryat edip kıvranıyorlar. Çocuklarımızın bu durumuna dayanamayan ve onların karınlarını doyurabilmek için elinden gelen her fedakarlığı yapmaya hazır olan kocam çareyi ancak Suriye'ye gitmekte buldu. Ve böylece kelleyi koltuğuna alarak sırt hamallığı yapıp Suriye'ye geçti. Getirdiği kaçak mal ise, topu topu 60 kg. Suriye çayıdır. Bu çayı da sırtına alıp, 30 km. yol yürüyerek getirmektedir.

H.B.- Yörenizde başka iş sahaları yok mudur? Köyünüzde ağa var mı?

H.Ö.- Buralarda hiç bir iş sahası yoktur. Olsaydı zaten kocam ölüme gitmezdi. Köyümüzde ağa yoktur. Herkes kendisinin ağasıdır. Köyümüzde en fazla toprağı olanın 100 160 dönümü vardır. Bizim de biraz toprağımız olsaydı, geçimimizi ondan sağlardık.

H.B.- Ölülerinizi almaya gittiğinizde karşılaştığınız engeller oldu mu?

H.Ö.- Bizden bir erkek, ölümüzü almaya gitti."Ölü bizim akrabamızdır" deyince Binbaşı bir tokat atarak, "it oğlu itler, niye kaçağa adamlarınızı gönderiyorsunuz. Gitmeye yeltenenlerin akibeti böyle olacak, hepinizi öldüreceğim." dedi. Jandarmalara dönerek "öldürün oğlum, her gün sizden bir kelle istiyorum" dedi. Ağza alınmayacak küfürler ederek, gelen adamı kovdu. Daha sonra camiden kocamın ölüsünü aldık.

H.B.- Bundan sonra geçiminizi nasıl sağlıyacaksınız?

H.Ö.- Bizlere bakan kocamdı. O, öldü kurtuldu. Biz geriye 9 nüfus kaldık, şimdilik biz de ölüyüz. Allahtan başka bizlere bakacak kimsemiz kalmadı.

H.B.- Bu olayda hükümetin tutumu ne oldu?

H.Ö.- Köyümüzden bu yılda bir sürü adam öldü, hükümet ne yaptı? Hiç bir şey yapmadı. Şimdi de aynı durum. Çünkü hükümet öldürüyor. Ne yapacaklar?

Faşistler halkı haraca bağlıyor

Faşist Ülkü Ocakları ve diğer faşist örgütler, halkı haraca bağlıyorlar. Esnaftan, halktan haraç alıyorlar, vermeyenleri dövüyor, işyerlerini tahrip ediyorlar. Devlet mekanizması içinde kontrollarında tuttukları mevkilerden yararlanarak iş bulma bahanesiyle işsizlerden haraç alıyor, bilinçsiz kişileri Ülkü Ocakları ve MHP ye iş vaadiyle kaydediyorlar. Sonra da bu kişilerden ve devlet dairelerinde, işyerlerinde çalışan memur ve işçilerden ceb ren haraç alıyorlar. Bu amaçla kampanyalar düzenliyorlar.

Bu kampanyalara iki örnek Ülkü Ocaklarının açtığı "Basın Yayın 100" kampanyası ile Ülkü Tek (Ülkücü Teknik Elemanlar) tarafından açılan "Ülkücü şehitlere 500 TL.yardım" kampanyasıdır.

Faşist Ülkü Ocakları Genel Merkezi Yönetim Kurulu gönderdiği çağrıda şunları yazıyor:

"Milliyetçi basın yayın cephesinde yeni bir çığır, güçlü bir hamle için ÜLKÜ OCAKLARI nın liderliğindeki "BASIN YAYIN 100" kampanyasına katılalım.

"HESAP NUMARASI: 106984"

"Yukarıda belirtilen hesap numarası ÜLKÜ OCAKLARINA ait posta çeki numarasıdır.

"Genel Muhasip Vecdet ŞENDİL adına yukarıdaki numaraya en az (yüz) 100 TL. yatırılacaktır"

Bu satırlardan da anlaşılacağı gibi gönüllü yardım değil, haraç isteniyor. En az miktarın altında para yatırmak yok! Bu açıkça emrediliyor.

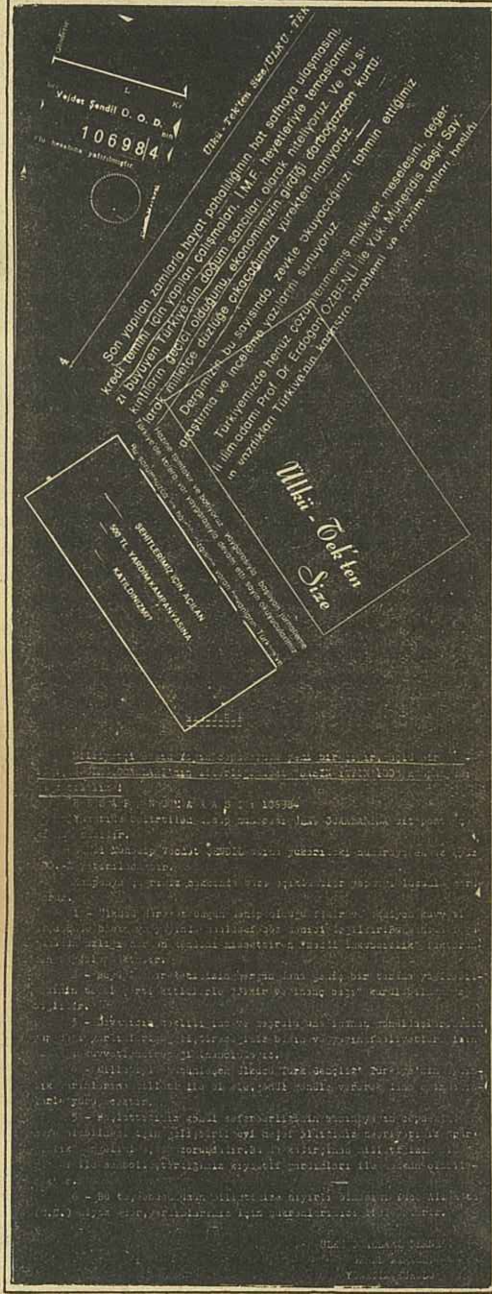
Ülkü Ocakları'nın ve Ülkü-Tek'in kampanyalarının kime hizmet ettiğini Ülkü-Tek'in kampanya çağrısı yaptığı sayısından alınan sözleri açık bir şekilde ortaya koyuyor. Faşist Ülkü-Tek şöyle yazıyor.

"Son yapılan zamların (MC hükümeti döneminde-HB) hat safhaya ulaşmasını, kredi temini için yapılan çalışmaları İ.M.F. heyetleriyle temaslarımızı büyüyen Türkiye'nin doğum sancıları olarak niteliyoruz"

Faşistler hakim sınıfların ve emperyalistlerin menfaatine olan zamları emperyalist ve sosyal-emperyalist soyguncular dan kredi alınarak soyulmayı, emperyalistlerin örgütü İMF'nin önünde boyun eğmeyi mutlu bir olayın habercileri olarak görüyorlar. Onlar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerin halkımız üzerindeki sömürü ve baskısı ağırlaştıkça, kompradorlar ve toprak ağaları daha çok vurgun vurup halkımız ezildikçe mutlu olurlar. Bunu köpekçe bir uslupla söylüyorlar.

Kardeşler; bilmeliyiz ki faşistlere verilen her kuruş üzerimize sıkılan kurşun, bileğimize vurulan kelepçe olarak bize karşı kullanılmaktadır. Faşistlerin baskılarına boyun eğmeyelim, eğenleri uyaralım. Onlara maddi, manevi en küçük desteğe karşı çıkalım. Faşistlerin üzerine kararlılıkla yürüyerek faşist yuvaları dağıtalım. Faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi saflarında toplanarak gerçek kurtuluş yolunda ilerliyelim.

Faşistlerin soygun belgeleri

Dersim'de halk polisin katliam planını boşa çıkardı

17 Ocak cuma günü Tunceli Lisesinde bir polisin dövülmesini bahane eden faşist polisler hemen okul bahçesine dolarak, öğrencilerin okuldan çıkmasını engellemek için okulun ön ve arka kapılarını tuttular.Hemen ardından da 5 cemse jandarma okul bahçesine girerek okulu çember içine aldılar.Amaçları çember içerisine alarak o kul içerisine girip,katliam gerçekleştirmek ve ardından da bir çok öğrenciyi tutuklamaktı.

Bu durumu gören proleter devrimciler, hemen seferber oldular. 1.saat gibi kısa bir süre içerisinde mahallelerde ve çarşıda yapılan kısa fakat somut propoganda ve ajitasyon sonuçun da binlerce kişilik bir halk kitlesi yürüyüşe geçerek protesto gösterisi yaptı. Okula gelen halk, okul kapılarını açtı. Öğrencileri topluca alan halk polisin ve jandarmanın katliam planını boşa çıkardı.

Bu gösteri halkın gücüne güveni pekiştirerek halkımızın faşizme, sosyal-faşizme karşı, demokrasi mücadelesi temelinde tek cephede birleştirilmesi gerektiğini daha iyi kavrattı.

Eğitim Enstitülerine usulsüz alınan öğrenciler çıkartılmalıdır

M.C hükümetleri döneminde mevcut yasalara aykırı olarak yapılan sınav ve kayıt işlemleriyle son iki yılda Eğitim Enstitülerine 70.000 öğrenci alındı. Danıştay, sınavlardaki usulsüzlüğü saptayarak, iki yıl için ayrı ayrı iptal kararı aldı. Buna rağmen, danıştay kararları bir yana fırlatılarak bu 70.000 kişi Enstitülere alındı.

Eğitim Enstitülerine giren 70.000 öğrenci, Türkeş'in doğum tarihinin vb. sorulduğu sınavlardan geçebilen öğrencilerdi. Özellikle bu yıl, Enstitüye girme hakkını kazanmış öğrencilerden, Ülkü Ocaklarına kayıtlı olması ve kayıt belgesi getirmesi isteniyor. Ülkü Ocaklarına zorla haraç alınıyordu. Ancak bu şartları yerine getirenler Enstitülere girebildiler.

Bu durumda, bu okula alınan 70.000 öğrenci azılı faşistlerden gerici ve faşist düşüncenin etkisindeki gençlerden, bir bölümüyle de faşistlere boyun eğmek zorunda kalan öğrencilerden oluşuyor. Eğitim Enstitülerine girme hakkını kazanmış onbinlerce yurtsever öğrenci ise, hakları olduğu halde bu okula giremediler.

Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesi planı faşist MHP'nin üzerinde önemle durduğu konulardan birisidir. Böylece, yetişen öğretmenler faşist fikirleri yetiştirecekleri öğrencilere aşılayacaklar, yeni öğrenci gençliğin kafası faşist şartlanmayla doldurulacaktır.Faşistler genç öğrenci neslini kendi taraflarına çekme planlarının en önemli parçalarından birini, öğretmen yetiştiren Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesini sağlamaya uygulamaya çalışıyorlar. Bunun yanında Eğitim Enstitüleri ülkenin bir çok şehrinde bulunmaktadır. Faşistler bu Enstitüleri karargâhları haline getirerek, bu şehirlerde terör estirmekte, hiç kitle tabanlarının bulunmadığı şehirlerde dahi bu yolla devrimci hareketi ezmeye MHP' nin tabanını genişletmeye çalışmaktadırlar.

Faşist MHP yöneticilerinin danıştay kararlarının yeni hükümet tarafından uygulanması ihtimali karşısında dehşete kapılıp tehditler savurmaları, demeç üzerine demeç vermeleri bu yüzdendir. MHP önemli bir desteğini kaybetmemek için akla gelen bütün yollarla yeni hükümete baskı yapmıştır. Diğer faşist partiler de aynı yolu tutmuşlardır.

Ecevit hükümetinin Milli Eğitim Bakanı Necdet Uğur, bir açıklama yaparak danıştay kararlarının uygulanmayacağını ve 70.000 öğrencinin Enstitülerde kalacaklarını açıkladı. Bu karar hükümetin faşistlere teslim olmasının işaretiydi. Böylece hükümet faşistlerin baskılarına boyun eğdi, planlarını sürdürmelerine razı oldu. Ecevit hükümetinin bu tutumu, onun faşizmle uzlaşmacı niteliğini bir defa daha ortaya koydu. Kanun hakimiyetinden bahsedip, uygulanmayan danıştay kararlarından yakınan CHP'nin bu sözlerinde dahi samimi olmadığını komprador patronların ve ağaların devletinin danıştay gibi kurumlarının kararlarına uymayı dahi faşizmin baskısı karşısında bir kenara bıraktığını gösterdi.

Bu karar geniş halk kitlelerine CHP'nin gerçek yüzünü, sahte demokrasi palavralarını bir kere daha göstermiştir. Çeşitli kuruluşlar bu kararı protesto ederken, bazı CHP kuyrukçusu yazarlar da CHP'nin tutumunu haklı göstermeye çalışıyorlar. Ağızlarını her açışlarında faşizmden söz eden bu kişiler faşizmle uzlaşma çizgisini alkışlamakla faşizme karşı başarı kazanılamayacağını anlamalı bu tutumlarını terketmelidirler.

Hükümetin danıştay kararlarını uygulamıyarak sınavları geçerli sayması faşistlere verilmiş bir primdir. Bu kararı geniş kitleler halinde protesto edelim. Boykot, miting, toplantı, gösteri vb. yollarla Eğitim Enstitülerinden faşistlerin kovulmasını, faşist yöneticilerin değiştirilmesini ve Enstitülere girmeye hak kazanmış öğrencilerin kaydedilmesini talep edelim. Enstitülerde faşist öğrenci-yönetici-polis işbirliğiyle oluşan işgallerin kırılması, cangüvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için mücadele edelim.

İslahiye halkı faşist saldırılara karşı koyuyor

İslahiye daha çok küçük üreticilerin yoğun olduğu bir yerleşim merkezidir.

Komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfı her yerde olduğu gibi İslahiye'de de gençliğin devrimci potansiyelini yoketmek için emperyalist feodal yoz kültürü tüm araç ve yollarla yaygınlaştırmaya çalışıyor.

Fakat işsizliğin, pahalılığın, zulmün pençesinde acı çeken İslahiye halkı ve gençliği mücadeleyi yükseltiyor, faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesinde yerini alıyor.

Faşist MC nin çöküşüyle birlikte, faşist katillerin halk üzerindeki terörü bir artış gösterdi. Faşist katiller İslahiye Lisesindeki halk çocuklarına silahla saldırılarını yoğunlaştırdılar. Birçok öğrenciyi silahla, bıcakla, muştayla vb. aletlerle yaraladılar. Liseli Devrimci Öğrenciler faşist saldırıları kınamak amacıyla izinsiz miting ve yürüyüşler tertiplediler, faşist saldırganlara karşı dişe diş mücadele andı içtiler.

Faşist katiller sürüsü halka da azgınca saldırıyor. Şehrin göbeğinde rastgele sağa sola ateş ediyorlar. Bu faşist saldırıların birinde bayilik yapan yurtsever devrimci Ökkeş Alpay hunharca katledildi. Bu faşist cinayet İslahiye halkının kinini, öfkesini iyici biledi, mücadele azmini yükseltti.

Ökkeş Alpay arkadaşın cenaze törenine geniş bir emekçi kitlesi katıldı. Yürüyüş esnasında kitle tek bir ağızdan polis, jandarma zulmünü, faşist komiserin tertipleri oyunları protesto eden sloganlar haykırdı.

İslahiye halkı faşist saldırılara göğüs germeye, demokratik halk iktidarı yolunda yürümeye kararlıdır.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİNE YAPILAN USULSÜZ KAYITLAR İPTAL EDİLMELİ GİRMEYE HAK KAZANMIŞ ÖĞRENCİLER ALINMALIDIR!

EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE FAŞİST İŞGALLER SON BULMALI, CAN GÜVENLİĞİ ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ SAĞLANMALIDIR!

H.GÜCÜ HİZİBİ İLE İTTİFAK SORUNU ÜZERİNE

Aşağıda H.Gücü adlı hiziple ittifak konusundaki hatalı anlayışlarının özeleştirisini yapan Tunceli'li Halkın Birliği taraftarlarının yazısını yayınlıyoruz. Halkın Birliği bu hataya ortak olduğundan yazıya bütünüy le katılmaktadır.

Bilindiği gibi Halkın Birliği taraftarları olarak 8 Ekim'de zamları ve siyasi cinayetleri protesto eden bir miting ve yürüyüş düzenledik. Bu miting ve yürüyüşte eylem birliğinde ve ittifaklar meselesinde sol sekter hatalar içerisine düştük. Hatalı anlayışımız o zaman "Halkın Gücü" hizibine karşı takındığımız tavırda somut olarak yansıdı. Şöyle diyorduk: "Halkın Gücü'nün karşı-devrimci sal dırgan tavır ve tutumları konusunda özeleştiri yapmadıkları sürece onlarla ittifak yapmıyacağımızı açıkladık." (Halkın Birliği'nin 20. sayısında Tunceli' de siyasi cinayetleri ve zamları protesto mitingi yapıldı yazısından) Yine Halkın Birliği' nin 22. sayısında ilkesiz birlikler çökmeye mahkumdur yazısında şöyle denilmektedir: "Halkın Birliği taraftarlarınca miting tertibine Halkın Gücü'nün katılmasının şartı olarak, objektif olarak halk saflarında olmasına rağmen saldırgan karşı devrimci tavırlar içine giren, Halkın Birliği'nin her olumlu girişimini baltalamayı baş görev sayan, Halkın Gücü'nün merkezi nitelik taşıyan bu tavırlarının özeleştirisini yapması istenmiştir. Halkın Gücü oportü nistleri buna yanaşmamaları nedeniyle, Halkın Birliği'nin halk içinde demokrasi ilkesine uymayan ve özeleştiri yapmamak suretiyle bu ilkeyi bundan sonra da uygulamak isteğinde olmadığını gösteren Halkın Gücü adlı siyasi mevta ile bu şartlarda ittifaka girmeyişi ilkeli davranışı gösterir."

Görüldüğü gibi halk saflarında olmasına rağmen, merkezi ola rak karşı-devrimci tavır ve tutum içerisine giren Halkın Gücü oportünistlerinden şartlı olarak, bu tavır ve tutumları konusunda özeleştiri istiyorduk, bunu yapmadığı sürece Halkın Gücü hizibi ve benzeri hareketler le eylem birliği yapmak için bir araya gelmeyi yanlış buluyorduk. Bu anlayışımız 8 Ekim mitingi ve yürüyüşünden önce Nazımiye TÖB-DER ve Tunceli TÜS DER seçiminde de ortaya çıktı. Biz bu anlayışımızın hatalı olduğunu gördük ve pratikte daha açık olarak kavradık.

Hatalı anlayışımızı devam ettirdiğimiz dönemde baş düşmanlarımıza karşı eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesini teorik olarak savunuyorduk. Ancak bu ilkeyi hayata uygularken mekanik anlayışlara düştük ve özünü kavrayamadık. Böyle bir hatanın sınıfsal temeli küçük burjuva yanımızdan ve düşünme tarzından kaynaklanmaktaydı. Oportünist Halkın Gücü hizibinin merkezi olarak karşı-devrimci tavır ve tutumlara girdiği bir gerçektir. Şimdiye kadar özellikle Halkın Birliği'ne karşı her fırsatta kendi gücü oranında bu tip tutumlara girdi ve halen de çeşitli yerlerde devam ediyor. Bu tür karşı-devrimci tavırlarına karşı hiç uzlaşmadan mücadele vermemiz, hizibin saldırgan tavırlarını bertaraf etmemiz zorunluydu ve zorunludur. Böyle davranmamız, yalnız Halkın Gücü oportünistleri için değil, karşı-devrimci tutum içerisine giren her siyasi akım ve grup için geçerlidir. Fakat biz doğru olarak, kararlı bir şekilde, Halkın Gücü'nün karşı-devrimci saldırgan tavırlarına karşı mücadele ederken, öte yandan bu grubun bu tutumlarından ötürü, kesin şart özeleştiri yapmadan kendisiyle eylem birliğine gitmiyeceğimizi söylememiz hatalıydı. Bu yalnış anlayışımızdan ötürü Halkın Gücü hizibi, daha kısa bir süre içinde teşhir ve tecriti gerçekleşmedi. Onlar kendilerini demokrasi taraftarları ve birlikten yana olduklarının propagandasını yaparak, kitlelere ve tabanlarına karşı çirkef yüzlerini böylelikle kapatmaya çalıştılar. Bizim teşhir ve propagandamızı daha somut olacağından dolayı, etkisi yeteri kadar olmadı. Yine bizim bu hatalı tavrımızdan ötürü, Halkın Kurtuluşu'na ve Halkın Yolu na bir kapı açılmış oldu, grup menfaatlerini ön plana geçiren bu iki akım, hatamızı kullanarak yıkıcı bir şekilde artık ta mamen iflas etmiş Halkın Gücü hizibini bize karşı diriltmeye, kalkıştılar ve bizimle ittifak yapmaktansa karşı-devrimci saldırganlıklara girişen Halkın Gücü'yle ittifakı ön planda tut tular ve bize karşı destekleyerek, körüklediler. İşte bu hatamızdan ötürü gerek Halkın Gücü hizibi gerekse Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu istedikleri gibi rahatlıkla hareket ettiler. Sonuç olarak karşı-devrimci tutumların, grupçuluğun daha uzun bir süre devam etmesine yol açtı ve Halkın Birliği'nin mücadele sinin zayıflamasını beraberinde getirdi.

Doğru tavır şöyle olmalıydı: Biz Halkın Gücü'nden ittifak kurmak için özeleştiri isterken bunu kesin şart olarak öne sürmemeliydik. Somut eylemde, o eylemin mahiyetine bakarak, baş düşmanlarımıza karşı eylem de birlik, propaganda ve ajitas yonda serbestlik ilkesi temelinde, Halkın Gücü oportünistleriyle de, eylem birliğini sür dürmeye çalışmalıydık.

Bu hatalı anlayışımızın özeleştirisini yaparak düzeltiyoruz.

TUNCELİ'DEN
HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARLARI

Burhan

Baş.ta.7'de

la oluşturdukları önergeylé, EM-AŞ Matbaası'ndaki arkadaşı sendikadan ihraç ettiler. Yönetim Kurulu seçimlerini Rus sosyal-emperyalizmine hizmet listesi tek liste ol duğu için aldı.

Basın-İş üyesi devrimci işçiler hatalarıyla ilgili olarak şunları belirtiyorlar:

"Bu kongreden çıkardığımız dersler, gördüğümüz eksikliklerimiz oldu. Kongreden önce geniş bir çalışma yürütmedik. İşçilerin sendika ağalarına karşı olan kinini doğru siyasete kanalize edemedik. Sendikadan ihraç durumunda uyanık dav ranıp savunma hakkımızı alıp kullanamadık. Bunlar mücadelemize ışık tu tacak olan kavradığımız hatalardır. Bu hatalardan arınarak marksist-leninist ideoloji ışığın da, halk demokrasisi mücadelesine bağlı olarak sendikal mücadeleye daha bir sıkı sarılacağız."

düzeltme

Halkın Birliğinin 27.sayısın daki "İbrahim Çiçek yoldaşın ce naze töreni anti-faşist bir eylem oldu başlıklı yazıda "Devrimin yolu" Grubu "Devrimci yol" olarak çıkmıştır, bu düzeltilmelidir.

ELBİSTAN'DA HB TARAFTARI
DEVRİMCİLER

●

Dergimizin 25. saysında yer alan "Devrimci mi? yoksa Serseri mi?" başlıklı yazıda, Has-İş yürütme kurulu üyesi Y.G' nin "Devrimci Yol" taraftarı olduğu, söylenmektedir. Has-İş teki Devrimci yol taraftarları, Y.G'nin D.Yol taraftarı olmadığını be lirtmişlerdir. Y.G Mahir Çayan ın fikirlerinin bütünüyle takipçisi olduğunu savunan bir başka grubun taraftarıdır.

— Baş tarafı sayfa 11'de —

kat bu ağızı salyalı faşist köpekler yanılıyorlar. onların her saldırısı karşısında öğrenciler dahada sıkı kenetleşerek devrim saflarında birleşiyorlar. Faşistlerin Çağlayan Lisesi'ni bombalama olayından sonra okuldaki tüm öğrenciler daha sıkı birleşerek bombala ma olayını protesto amacıyla Çağlayan son durağa kadar yürü düler.

HALKIN KURTULUŞU

Baş.ta.9'da

peryalizm olmasından dolayı) sadece "Kahrol sun emperyalizm" demek günümüzde nasıl ki, sosyal-emperyalistlerin işine yararsa, faşizm, sosyal-faşizmi de içeriyor (ikisinin de faşizm olmasından dolayı) diyerek sadece "Kahrolsun faşizm" demek de ancak sadece sosyal-faşizmin işine yarar.

Halkın Kurtuluşu yazarları ayrıca kaba kopyacıdırlar. "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganının doğru olduğunu, revizyonizm le uzlaşma çizgisini ifade etmediğini göstermek için İspanyol yoldaşlardan alıntı yapıyorlar. Alıntı şöyle;

"Partimiz Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet sloganı altında demokratik özgürlükleri kazanmanın tek güvenilir yolu olan kitlelerin devrimci mücadelesini teşvik etmekte, revizyonizmi, özellikle Carillocu revizyonizmi ve diğer oportünist grupların hain rollerini mahkum ve teşhir etmektedir." (Halkın Birliği'nin Baş Çelişme, Faşizm ve İttifaklar Anlayışının Eleştirisi, s.43)

Hemen belirtelim, Türkiye İspanya değildir. Orada doğru olan bir slogan, bugün ülkemizde de doğru olacak diye bir kayıt konulamaz. Marksist-leninistler sloganlarını falanca ülkede atıldığı ve doğru olduğuna bakarak tespit etmezler. "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganını Arnavut yoldaşlar da faşizme karşı mücadele yıllarında kullanıyorlardı ve doğruydu. Bu şimdiki koşullar da İspanya'da veya bir başka ülkede de doğru olabilir ama ülkemizde doğru olmaz. Bu slogan bugün İspanya'da revizyonizmle uzlaşmayı ifade etmeyebilir, ama bugün ülkemizde bu sloganın revizyonizmle uzlaşma çiz gisini ifade ettiği gerçeğini değiştirmez. Halkın Kurtuluşu yazarları kaba kopyacılıkla bu sloganı aklamaya çalışacaklarına, somut şartların somut tahliline yönelerek, sloganlarını buradan çıkarmaya gayret etseler sınıf mücadelesi açısından daha yararlı olur. Benzer bir yola revizyonistler de baş vuruyorlar. Onlar da "Faşizme Geçit Yok" slo ganının ne kadar doğru olduğunu ispatlamak için bunun İspanya iç savaşında atıldığını söylüyorlar. İspanya iç savaşında doğru ola rak atıldı diye "Faşizme Geçit Yok" sloganı bugün ülkemizde ne kadar doğru sayılabilirse, bugün İspanya'da doğru olarak atılıyor diye "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganı o kadar doğru sayılabilir.

İşin ilgi çekici bir yanı da bu sloganın Halkın Kurtuluşu ya zarlarınca bağnazca her derdin devası haline getirilmesidir. Halkın Kurtuluşu yazarları "faşizm tırmanıyor" revizyonist görüşünü savunurken, "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganını atıyorlardı, doğru oluyordu. Sosyal-faşizm olgusunu dil ucuyla da ol sa zikretmeden önce atıyorlardı, doğru oluyordu. Sonra faşist diktatörlük dediler ve bu sloganı yine attılar, doğru oldu. Sosyal faşizm olgusunu dil ucuyla da olsa kabul ettikleri zaman da attılar, bu sefer de doğ ru oldu. Böyle her kalıba uyan, harika bir slogan bulunmaz doğrusu. Halkın Kurtuluşu yazarlarını, ne zaman atarsan at doğru ola cak böyle bir slogan keşfettikleri ve kendilerini büyük zahmetlerden kurtardıkları i çin kutlamamak elde değil.

Ama biz böyle her derdin devası slogan ları reddediyoruz. Halkın Kurtuluşu yazarlarının "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganı üzerine kurdukları son teorileri, sosyal-faşizmi gözden gizleme teorisidir, kitlelere yanlış hedef gösterme teorisidir, revizyonizmle, tüm ortayolcu akımlarla uzlaşmanın teorisidir. Bu günkü şartlarda kit leleri demokrasi mücadelesine çekmeyi, bütün revizyonist ve oportünist akımların mas kesini düşürmeyi sağlayacak olan yegane slo gan "~~Faşizme, Sosyal-faşizme ölüm, Halka Hürriyet" sloganıdır.~~ Ancak bu slogan altın da, tutarlı demokrasi mücadelesi yürütülebi lir, tüm revizyonist ve oportünist akımlar teşhir ve tecrit edilebilir.

Özerkan

Baş.ta.7'de

lanmak için satılmış sendika ağalarına bile sahip çıkmaktan çekinmiyorlar. Asılında onların sosyal-faşistlere ve sosyal-emperya lizme karşı çıkmaları da sahtekarcadır. Çünkü faşist patrona uşaklık edenlere dayananlar, yarın sosyal-faşistlere ve onların efendilerine de teslimiyet bayrağını çe kerler.

"Bugün yapmamız gereken, sendikamıza sa hip çıkarak onu gerçek bir sınıf sendikası haline, gerçek bir mücadele örgütü haline getirmektir. İşçi sınıfının birliği ve mücadelesinin zaferi için bu kesin bir şarttır"

İspanya işçi sınıfının devrimci sendikası kuruldu

6.7.8 Ocak tarihlerinde Madrit'te A.O.A (Asociacion Obrera Asambleista-İşçi Toplantıları Derneği)nun I. Kongresi yapıldı. Bu kongrenin İspanya'da devrimci sendikal hareketin gelişmesi bakımından olağanüstü önemi vardı. Kongre'ye katılan İspanya'nın tüm bölgelerinden 1700'ün üzerinde seçilmiş delege, İspanyol işçi sınıfının devrimci sendikasını kurma kararı aldı. Kongre yeni sendikanın Merkez Konseyini seçti. Yeni Sendikanın Merkez Konseyi İspanya'nın bütün bölgelerindene tüm işkollarından gelen 40 üyeden oluşuyor. Genç devrimci sendikanın şu an yaklaşık 200.000 üyesi bulunuyor.

Kongreye bir dizi Avrupa, Asya, Latin Amerika, Afrika ülkesinden ve Kanada'dan devrimci sendikal hareket temsilcileri, ve heyetler misafir olarak katıldılar. Kongreye Arnavutluk Sendikalar Birliği heyetide katılacaktı. Ancak faşistrejim son anda Arnavutluk heyetinin ülkeye girişini yasakladı. Kongre bu alçakça provakasyonu protesto etti.

İşçi Toplantıları Dernekleri İspanyada devrimci sendikal hareketin geçen yıllarda gelişen bir biçimidir. Bu isim, işyeri veya işkolu düzeyinde işçilerin patronlara karşı mücadelede birleşerek mücadele biçimleri, eylemler üzerine karar vermek, grev önderliğini veya görüşme heyetlerini seçmek için umumi işçi heyetleri toplantıları düzenleme lerinden gelmektedir. İşçi toplantıları hareketi İspanya'da özellikle son iki yılda hızla gelişti ve güçlü grev mücadelelerine, önderlik etti.

İspanya Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'in insiyatifi ve önderliği altında işçi toplantıları hareketi geçen yıllarda sağlam bir örgütsel biçim kazandı. Grev fonları oluşturuldu, üyelik ve üyelik ödentisi sağlam esaslara bağlandı, hayata geçirildi. A.O.A kendi yayın organını çıkartmaya başladı. Güçlü grevler örgütledi ve yönetti. Ayakkabı endüstrisinde çalışan 70.000 işçinin geçen yılkı iki haftalık grevi buna bir örnektir. Bu güçlü grevden sonra A.O.A legale çıktı.

Kongrenin sürdüğü üç gün boyunca delegeler işyerlerindeki baskı ve terörü, kötü çalışma şartlarını,daha fazla ücret siyasal hak için faşist baskılara karşı mücadeleleri, tutuklu devrimcilerin, işçi önderlerinin serbest bırakılması talebini dile getirdiler. İşçi Komisyonlarının (Commissiones Obreras) başındaki revizyonist sendika ağalarının ve sosyal demokrat UGT'nin manevralarını,işçi düşmanı yüzlerini ortaya serdiler.

Bugün İspanya'da sınıf sendikacılığı hareketinde İspanya KP(M-L)'nin illegal sendikal teşkilatı OSO (İşçi sendikaları muhalefeti) önemli bir güçtür. O, mücadele içinde işletmelerde, fabrikalarda, kök salmış, grevler yürütmüştür. OSO doğrudan partinin önderliği altındadır. Aynı zamanda FRAP (devrimci anti faşist yurtsever cephe) üyesidir. OSO, biryandan illegal bir örgüt olarak varlığını sürdürür ve pekiştirirken, diğer taraftan AOA'nun faal bir çekirdeğidir.

A.O.A nın I. KOngresi ve İspanya işçi sınıfının devrimci sendikasının kurulması işçi sınıfının devrimci birliği yolunda, revizyonist, reformist sendika ağalarına karşı mücadelede ileri bir adımdır. İspanya işçi sınıfının bu başarısı dünya devrimci sendikal hareketini güçlendirirken, oportünizmin ve revizyonizmin kuvvetlerine önemli bir darbe vurmuştur. İspanyalı sınıf kardeşlerimizin bu başarısını yürekten selamlıyor ve daha büyük başarılar diliyoruz.

Filistin halkının düşmanlarıyla birleşenler Filistin halkının dostu olmaz

Ortadoğu sorunu ile ilgili gelişmeler sürüyor: Cezayir, Libya,Irak, Süriye ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün toplantısında, Enver Sedat'ın girişimleri kınandı ve davranışlarının siyonist düşmana ödün veren, Amerikan-Siyonist planını gerçekleştirme aracı olduğu belirtildi.

Öte yandan Enver Sedat, hakkında methiyeler düzdüğü Carter'le görüştü. ABD'de yapılan bu görüşmeler sonuçsuz kaldı.

Bütün bu gelişmeler olurken, Çin Halk Cumhuriyeti Başkanı Hua Kuo-Feng Pekin'de bulunan Mısır başbakan yardımcısı Hasan Tihami'ye ÇHC'nin Enver Sedat'ın politikasını desteklediğini açıkladı. Hua, Sedat'ın Filistin konusundaki siyasetini "adil bir tutum" olarak niteledi,

Filistin halkının temsilcisi FKÖ, Enver Sedat'ı Filistin davasını baltalamakla suçlarken, Hua'nın bu sözleri dikkat çekicidir. Enver Sedat'ın Filistin halkı aleyhine, Amerikan-İsrail lehine bir tutum içinde olduğu açıktır. Sedat'ın Filistin sorununu Filistin halkının değil, Amerikan emperyalizminin ve onun uşağı gerici rejimlerin lehine çözmeye çalıştığı ortadadır. Sedat kendi halkından ve Arap halkından büsbütün tecrit olmamak amacıyla Filistin halkının bazı haklarını savunur görünmektedir. Fakat onun davranışını belirleyen Amerikan emperyalizmine uşaklık, ve Filistin halkını arkadan hançerlemektir.

Hua Kuo-Feng'in bütün bunlara rağmen sözde Filistin halkının haklarını savunduğu için bu gerici politikayı desteklemesi "3 Dünya Teorisi"ne dayanan dış politikasının sonucudur. Bu politika gerçekte dünyada sadece Rus sosyal-emperyalizmini baş düşman kabul etmekte ve ona karşı Amerikan emperyalizmiyle ittifakı öngörmektedir. Tabii bu politika, Rus sosyal- emperyalizmine karşı çıkan Amerikan emperyalizminin uşaklarıyla sıkı ittifakı da içermektedir. ÇHC bu politikasıyla, kuvvetlerin çelişkilerin keskinleşmesiyle ayrıştığı Ortadoğu'da ABD ile ittifaka yönelmiştir ve objektif olarak Filistin halkının karşısında saf tutmuştur. "3 Dünya Teorisi"nin vardırdığı nokta budur.

Çin halkı ÇKP ve Çin Halk Cumhuriyeti geçmiş dönemde Filistin halkının sürekli yanında olmuşlar, ona maddi ve manevi destek göstermişlerdir. Çin halkı yine bütün kalbiyle Filistin halkının yanındadır, onu desteklemektedir.ÇHC'nin izlediği Filistin ve dünya halklarının aleyhine politika Çin halkının duygu ve düşünceleriniyansıtmamaktadır. Çin halkı şimdiye kadar büyük tecrübeler geçirmiş, zaferler kazanmıştır. Bu tecrübeler ışığında, "3 Dünya Teorisi"ni reddedecek ve ÇHC'nin politikasını devrimci rotaya sokacaktır.

Amerika'da 165 bin işçi grevde

ABD'de bir ayı aşkın bir süreden beri, 22 federal devlette binlerce, tarım işçisinin grevi devam ediyor.

Polisin protesto gösterilerini engellemeye çalışması sonucu çatışmalar çıktı.

Öte yandan haftalardan beri grev sürdüren maden işçilerinin üzerinde polis birlikleri saldırtıldı. Maden işçileri saldırılara kararlı likla karşı koydular.Bir çok şehirde grevdeki işçilerle dayanışma yürüyüşleri düzenlendi. Yürüyüşlerde grevler amacına zaferle ulaşıncaya, kadar, mücadele edileceği dile getirildi.

Kısa bir süre önce faşist Şah rejimi, Güney İran'da bir şehir olan Qom'da, kanlı bir kitle katliamı tezgahladı. Polis birlikleri, faşist rejimi protesto eden kitlelere ateş açtı. 76 kişi katledildi, yüzlerce kişi yaralandı.

Fakat faşist polis terörüne rağmen İran'lı emekçilerin mücadelesi durmuyor. Gün geçtikçe daha ileri boyutlar kazanıyor. Faşist rejim, Qom Şiraz ve diğer şehirlere artan direnişleri ezmek için, takviye polis kuvvetleri sevketti. Qomda faşist katliamdan sonra, geniş çaplı tutuklamalar yapıldı, 1400 kişi faşist rejimin zindanlarına atıldı. Ancak bu da protesto gösterileri ni engelleyemedi. Şiraz da ve diğer şehirlerde güçlü grevler patlak verdi.

HİNDİSTAN KP/ML KERALA EYALET KOMİTESİNDEN ENVER HOCA ve AEP'ne MESAJ

Değerli yoldaşlar,

Arnavutluk'un kurtuluşunun 33 yıldönümü dolayısıyla, Hindistan Komünist Partisi (M-L)'in Kerala Eyalet Komitesi ve devrimci Kerala halkı adına, Arnavutluk Emek Partisi'ne, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti hükümetine ve kahraman Arnavutluk halkına samimi selamlarımızı iletiriz.

Yüce, eşsiz ve denenmiş marksist-leninist önder, Enver Hoca yoldaşın akıllı önderliği altında, kahraman Arnavutluk halkı, sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın çeşitli cephelerinde muazzam sonuçlar elde ettiler, ve iki süper devlete karşı verilen mücadeleye, çeşitli ülkelerin halklarının devrimine yardımda önemli katkılarda bulundular. Biz canı gönülden, Arnavutluk halkına yeni, daha büyük başarılar dileriz.

Enver Hoca yoldaşın 7. Kongre raporuyla tümüyle hem fikiriz. Bizce, bugünkü durumda, uluslar arası marksist-leninist hareket içinde yükselen oportünist çizgiye karşı çıkmak için marksist leninist partilerin birleşmeleri ve birbirlerini desteklemeleri görevleridir.

Biz bugün Hindistan'da, çeşitli grupların oportünist çizgilerine karşı mücadele ediyoruz. Bir kaç ay içerisinde, bütün Hindistan için bir merkez oluşturacağız. Uluslararası komünist hareketin tarihi son kez göstermiştir ki, devrimde başarı için devrimci önderliğin tek bir merkezine ihtiyaç vardır. Biz her zaman, Çaru Mazumdar yoldaşın proleter devrimci çizgisini destekleyeceğiz, savunacağız.

YAŞASIN ENVER HOCA YOLDAŞ!
YAŞASIN ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ!
YAŞASIN ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ VE HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ (M-L) ARASINDAKİ DOSTLUK VE BİRLİK!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

Enver Hoca ve AEP'ye gönderilen bu mesaj ATA ajansında yayınlanmıştır.